

Az OEE 155. Vándorgyűlése

A magyar erdészek gondoskodnak a magyar erdők javairól

Összefoglaló
film az
OEE 155.
Vándor-
gyűléséről
Sárváron

2025. május 15-én az Ünnepi Közgyűléssel kezdődött meg az Országos Erdészeti Egyesület 155. Vándorgyűlése, ezúttal Vas vármegye második legnagyobb településén, a kemenesháti erdők festői ölelésében fekvő, többek között a történelmi jelentőségű Nádasdy-várról is országosan ismert, népszerű turisztikai célpontban, a Rába-parti Sárváron. A vasi város ad otthont a Soproni Egyetem Erdészeti Tudományos Intézet központi székhelyének is. A rendezvény központi helyszíne a Sárvári Aréna volt.

Az Országos Erdészeti Egyesület zászlóinak ünnepélyes bevonulása és a magyar Himnusz közös eléneklése után *Elmer Tamás*, az OEE főtitkára üdvözölte a megjelent több száz Kárpát-medencei magyar erdész szakembert. Az Egyesület tagságát, a határon túli tagtársakat, a felvidéki és az erdélyi kollégákat, valamint kiemelten Egyesületünk Kárpátaljai Helyi Csoportjának megjelent tagjait, *Ágij László* elnököt és kollégáit. Ezen kívül az Egyesület Elnökségének tagjait, az állami erdőgazdaságok vezérigazgatóit, a Soproni Egyetem hallgatóit, oktatóit és az Ausztriából, Csehországból, Szlovákiából és Szlovéniából érkezett kollégákat, illetve a rendezvény házigazdáiként *Kiss Lászlót*, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét és *Bugán Józsefet*, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatóját.

Külön köszöntötte a közgyűlés díszvendégeit: *dr. Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettest, *dr. Nagy István* agrárminisztert, *dr. Andréka Tamás* államtitkárt (AM), *Zambó Péter* államtitkárt (AM), *Mocz András* helyettes államtitkárt (AM) és *dr. Kozma Ákost*, az Alapvető Jogok Biztosát.

A meghívott vendégek között üdvözölte *Luzsi Józsefet*, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara alelnökét, *prof. dr. Fábián Attilát*, a Soproni Egyetem rektorát, *dr. Jámbor Lászlót*, az

Országos Magyar Vadászkamara elnökét, *Sulyok Ferencet*, a Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség elnökét, *dr. Borovics Attilát*, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. felügyelőbizottságának elnökét, a SoE ERTI főigazgatóját, *dr. Seregi Jánost*, a Magyar Természetjáró Szövetség alelnökét, *Kondora Istvánt*, Sárvár polgármesterét, *prof. dr. Náhlik Andrást*, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem dékánját, *Wisnovszky Károlyt*, az Erdészcsillag Alapítvány kuratóriumi el-

Elmer Tamás, az OEE főtitkára

nökét, *Csonka Tibort*, az OEE Pártoló Tagi Tanácsának elnökét és *Szári Zsoltot*, a Balatoni Halgazdálkodási Non-profit Zrt. vezérigazgatóját.

„*Szeressük hazánkat, nemzetünket és szakunkat büszsége, egyetértéssel és összetartással.*” Ez az 1911-ben megfogalmazott Bedő Albert-idézet az idei Vándorgyűlésünk jelmondata is. Házigazdáinkkal egyetértésben nem találtunk ki egy új mottót az idei rendezvényre. Tettük ezt azért, mert folyton változó, és a változás szükségszerűségét legtöbbször tévesen ingerlő világunkban különösen fontosnak érezzük ennek a mondatnak az üzenetét.

Ebben a mondatban és Egyesületünk mottójában egyaránt a szakértelem, az erkölcs és az összetartozás jelenti azt a közös értékrendi egységet, aminek köszönhető az, hogy immáron 155. Vándorgyűlésünkön gyűlhetünk össze. A magyar erdők szeretetén és a fenntarthatóság igényén alapuló szakmánkat, az egységes Kárpát-medencei erdész társadalmat is ünnepeljük ma – mondta az OEE főtákará.

Ezt követően a Vándorgyűlés résztvevőit, a rendezvény házigazdáinak képviselőit **Bugán József, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatója** köszöntötte.

Bugán József, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatója

„*Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Tisztelt Tagtársak!* Engedjétek meg, hogy a Vas vármegyei állami erdők kezelője, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. nevében nagy tisztelettel köszönjem meg az Országos Erdészeti Egyesület elnökének, hogy felkérte erdészeti társaságunkat az Országos Erdészeti Egyesület 155. Vándorgyűlésének társszervezésére. Bízunk abban, hogy *Kardos Bendegúz* erdőmérnök, a Szombathelyi Csoportunk elnöke vezetésével munkatársaink mindent megtettek annak érdekében, hogy Nektek ez a két nap feledhetetlen legyen.

Tisztelt Tagtársak! Csóka György erdőmérnök, a Magyar Tudományos Akadémia nemrég emelt doktora közözi - ezúton is gratulálunk neki -, egy korábbi előadásában említette, hogy az internetes keresőprogramok egyik leggyakrabban használt kifejezése a klímaváltozás. Ezt szerettük volna mi is itt Sárovaron, a színpad két oldalán látható egy-egy magyar tölgyvel és kenderpálmával megjeleníteni a kérdésfeltevessel, hogy mit tudunk tenni a jelen klimatikus helyzetben mi magyar, Kárpát-medencei és európai erdészek, le tudjuk-e azt folyamatosan lassítani, esetleg állítani, ami az utóbbi évtizedekben felgyorsult. Tény, hogy a klímánk a világegyetem teremtése óta állandóan változásban van. Jézus a Szentföldön, a mai Izrael földjén 2000 évvel ezelőtt zöldellő búzaföldeken járt tanítványaival. Ma már az, hogy zöldellő búzamezőn járunk, korszerű öntözőberendezések nélkül elképzelhetetlen azon a vidéken. De ne menjünk ennyire vissza az időben: én az erdészeti szolgálatomat 40 évvel ezelőtt kezdtem itt a vármegyében, Szentgotthárd térségében. Az 1980-as évek közepén még elképzelhetetlen volt, hogy egy-egy nyári műszaki átvételre gumicsizma vagy esőkabát nélkül mentünk volna ki. Ma pedig már – ahogy tapasztalhatjátok is – félcipőben is lehet közlekedni az erdőn.

Az elmúlt 40 évben itt a vármegyében elvesztettük a lucfenyves állományaink legnagyobb részét, több mint 2 ezer hektár lucfenyves pusztult el a csapadékhiány miatt. A bükköseink szintén száradófélben vannak, úgy tűnik, ez a folyamat nehezen megállítható, és a síkvidéki tölgyeseink is hasonló egészségi állapotúak. Nem beszélve az állományaink 40%-át kitevő erdei fenyvesekről, amelyeknek az egészségi állapota szintén kívánnivalót hagy maga után. Mit tehetünk mi, magyar, Kárpát-medencei és európai erdészek ebben a helyzetben?

Természetesen nem tudjuk megállítani a jelen pillanatban is a Földünk légkörét szennyező több mint 15 ezer repülőgépet, amelyek naponta legalább 200 ezer fel- és leszállást hajtanak végre, és nem tudjuk megállítani az óceánokon közlekedő óriási környezetszennyezéssel működő tankhajókat sem.

Meg tudjuk azonban tartani – az évszázados szakmai tapasztalataink alapján –, fenntartható módon kezelve az őshonos európai lomblevelű és tűlevelű erdeinket. Vannak számítógépes modelljeink, amelyek előre vetítik a klímaváltozás várható hatásait a Kárpát-medencében. Fel tudunk készülni csemetével, szaporítóanyaggal, erdőfelújítási technológiákkal és fahasználati megoldásokkal, és nem utolsósorban tovább kell folytatnunk az erdőtelepítéseket, hogy hazánk és a Kárpát-medence erdőterületeit tovább növeljük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Tagtársak! Mindezt a legnagyobb emberi és szakmai alázattal kell tennünk.

Vannak olyan civil szervezetek manapság, különösen most, mikor a személyi jövedelemadó 1%-ára vadásznak, akiknek a magas szintű emberi és szakmai alázattal végzett munkánkról egyetlen egy szó jut az eszükbe, ez pedig a tarvágás. Nem telik több tőlük.

Arra bátorítalak Benneteket, magyar és Kárpát-medencei erdészeket, hogy ne foglalkozzatok ezzel a demagóg megközelítéssel. Nekünk alázattal, a legnagyobb emberi és szakmai alázattal kell tovább dolgoznunk. A többi csak károgás, ami pedig a varjak dolga.

Végül pedig engedjétek meg, tisztelt tagtársak, hogy idézzek egy 10 évvel ezelőtti, teológus tollából származó, a Földünk környezetével foglalkozó pápai enciklikából, amelyet megboldogult őszentsége *Ferenc pápa* 2015-ben vetett papírra. Megfontolandó, hogy szavait tegyük magunkévá 2025-ben is.

„Végezetül elismerjük, hogy a mostani helyzettel és a lehetséges megoldásokkal kapcsolatban többféle elképzelés és gondolkodási irány is megfogalmazódott. Az egyik végletet azok képviselik, akik mindenáron fenntartják a baladás mítoszát, és azt mondják, hogy az ökológiai problémák egyszerre megoldhatók lesznek új technikai alkalmazásokkal, nincs szükség erkölcsi megfontolásokra vagy alapvető változtatásokra.

A másik véglethez azok tartoznak, akik szerint az emberi lény bármilyen beavatkozása csak fenyegetést jelenthet, és az árthat a világ ökoszisztémájának, ezért csökkenteni kell a jelenlétet a bolygón, és meg kell akadályozni mindenféle beavatkozását.»

E két véglet között kellene megfogalmaznunk – közös gondolkodás segítségével – a lehetséges forgatókönyveket. Megfontolandóak őszentsége szavai, 10 évvel ezelőtt írta, ma is időszerűek a gondolatai.

Kívánom mindannyiótoknak, hogy érezzétek jól magatokat vármegyénkben. Mindenkinnek nagyon jó szakmai és baráti kikapcsolódást kívánok.”

A vezérigazgatói köszöntő után **Kiss László, az Országos Erdészeti Egyesület** elnöke tartotta meg ünnepi beszédét.

Kiss László, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke

„Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr, Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak, Biztos Úr, Képviselő Urak, Elnök Urak, Rektor Úr!

Tisztelettel üdvözlöm Egyesületünk 155. Vándorgyűlésének résztvevőit! Köszöntöm tagtársainkat, külön tisztelettel az Erdélyből, Felvidékről és Kárpátaljáról érkezetteket! Isten hozta kedves vendégeinket Ausztriából, Csehországból, Szlovákiából, Szlovéniából és Magyarországról! Üdvözlöm házigazdáinkat: a Szombathelyi Erdészeti Zrt. munkatársait és a Szombathelyi Helyi Csoport tagjait!

A vasi erdészek – 1928, '69, '89 és 2005 után – most az ötödik alkalommal látják vendégül a szakmánk széles képviselőit. Mindig arról győznek meg minket, hogy példásan gondozzák örökségüket, ami tágabb értelemben a mindannyiunké.

Ilyenek a kőszegi hegyek bükkösei, a hegyhátak gyertyános tölgyesei és „gyantás-ország” fenyvesei – közöttük olyan különlegességekkel, mint a legendás bajor erdész, Scherg Lőrinc nevelte káldi Farkas-erdő vagy az Ambrózy-féle Jeli Varázskert, a „100 éve virágzó erdő”. Köszönjük, hogy újra itt találkozhatunk!

Természeti és a társadalmi környezetünk gyorsuló ütemben változik. A klimatikus átalakulások már nem kímélik a Nyugat-Dunántúl erdeit sem. Fenyveseinket elveszítjük, őshonos fafajaink itt is aszálytól, tűztől, invazív kártevőktől szenvednek.

A változó természeti, társadalmi és piaci környezet próbatétele mind az állami, mind a magán-erdőgazdálkodásnak és az OEE-nek is. Innovációs és alkalmazkodóképességünk a hatékonyságunkkal együtt vizsgáljuk! A körülmények egyre kockázatosabb, költségesebb erdőgondozást követelnek meg tőlünk. Nem kerülhetjük meg a szükséges bevételek megszerzésének prózai kérdését sem.

Az erdőkezelés során kitermelt faanyag lanyha keresletét a fagazdaság szénforgalom-alapú megközelítésével lehetne növelni. Ebben maga az erdő és az erdőtalaj a legfontosabb szénraktár. Az erdőkezelés során kikerülő faanyag pedig széleskörű felhasználása révén elősegíti a hosszú távú széntárolást, helyettesíti a legnagyobb CO₂-kibocsátással előállított anyagokat.

Az erdőkezelés mellett nagy kihívásunk a 40 millió erdőlátogató turisztikai igényeihez mért infrastruktúra fenntartása is. Az immateriális szolgáltatások biztosításához tervezhető, megbízhatóan elérhető külső forrásokra is szükség van! Így gondoskodhatunk az erdő javainak gyarapításáról – hasonló jelentőségűnek tekintve azt *életközösségként, szénraktárként, rekreációs értéként és erőforrásként*.

Közben az EU Zöld Megállapodásában felvázolt irányok követése is növekvő hatást gyakorol. A Természethelyreállítási Rendelet végrehajtásában megkezdődött a nemzeti helyreállítási tervek összeállítása. Ezek egyik fókuszában az erdei élőhelyek állnak!

Szoros és rugalmas partnerségre van szükség a természetvédelemmel azért, hogy a terveinkben az erdőkezelési szempontok harmonikusan, vállalhatóan jelenjenek meg.

Folyik az erdészeti szaporítóanyagok előállítását, forgalmazását és az erdőmonitoringot szabályozó rendelet tárgyalása. Jelentős lépés az önkéntes karbonpiac szabályozását megcélzó rendelet megjelenése. Ez lehetőséget ad az erdők szénmegkötő képességének „piacosításához”, új bevételi forrást teremtve az erdőgazdálkodóknak, erdőtulajdonosoknak.

Üdvözljük és sürgetjük a Közös Agrárpolitika (a KAP) fokozatosan bevezetett erdészeti intézkedéseit, lényegesen nagyobb összegben rendelkezésre álló forrásait, melyek kedvező hatása nélkülözhetetlen az ágazat fejlődésében. Összhangban az uniós folyamatok jelentőségével, Egyesületünk nagyobb szerepet vállal megismertetésükben. Tagságunkat folyamatosan ösztönözzük a hivatalos felületeken zajló kommunikáció nyomon követésére, a társadalmi egyeztetésekben való aktív részvétellel. Ezt már nyelvekben jártas, fiatal tagtársaink önkéntes munkája is segíti.

Idén októberben mi leszünk a házigazdái a Nemzetközi Erdőpedagógiai Konferenciának. Háromnapos visegrádi programunkra mintegy 100 fő erdőpedagógust várunk, köztük határon túli magyar pedagógusokat is.

Egyesületünk a gyakorlat irányába a szakismereteink bővítését, új ismeretek bevonását és terjesztését szolgálja – a társadalom felé pedig szervezzük a környezeti nevelés szemléletformáló programjait és az ismeretterjesztést. Fontosnak tartjuk, hogy munkánkat, eredményeinket és céljainkat közérthetően, naprakészen és hitelesen osszuk meg mindazokkal, akiket valóban érdekel a természet az erdők világa és gondozása.

Szakmai vonatkozásban, kiemelem szakosztályaink aktivitását, az Egyetem együttműködését, valamint a *dr. Csóka György* sorozatszerkesztői gondozásában megjelenő *Szaktudás Füzetek* kiadványsorozatát. Erre a Vándorgyűlésre már az ötödik füzet lát napvilágot: *„Geomatika az erdészetben”*. Szakanyagunk érthetően foglalja össze a sokrétű tudományág alapismereteit – érzékeltetve, hogy nem létezhetünk a műszaki tudásunk megőrzése és folyamatos innovációk nélkül.

Közben tudjuk, hogy a legkorszerűbb technikai eszköz sem helyettesítheti az elhivatott szakembert, aki nemcsak ismeri az erdeit, hanem még jobban meg akarja ismerni azokat.

A *Wagner Károly Alapítvány* támogatásával folytatjuk a könyvtárunk digitalizálását. A szabadon kereshető dokumentumok állománya már meghaladja a 300 ezer oldalt.

Társadalmi programjainkból az Energiaügyi és az Agrárminisztérium támogatta, második éve futó *Iskolában az Erdő* című sorozatot hangsúlyozom. Az elmúlt évhez hasonlóan, idén is mintegy 1000 iskolában, 60 ezer kisdíáknak tartanak foglalkozást, állami és magán erdei iskoláink erdőpedagógusai. A program keretében további három ezer olyan hátrányos helyzetű gyerekek adunk erdészeti erdei iskolai programban való részvételi lehetőséget, akiknek többsége más képpen nem jutna el ilyen közösségekbe.

A környezeti nevelés ügyét határainkon túl is ápoljuk. Tavalyi ősszel igen nagy érdeklődés mellett *Kárpát-medencei Erdőpedagógiai Konferenciát* szerveztünk az erdélyi Szentegyháznál.

Az Aktív Magyarország Program támogatásából megvalósuló *Erdei Vándortáborainkra* idén közel 6000 jelentkező regisztrált, és 180 újabb pedagógust képeztünk ki. A Program eddigi 7 éve alatt több mint 35 ezer fiatal táborozott nálunk nomád, szemléletformáló körülmények között.

Közreműködünk az Agrárminisztérium *Településfejlesztési Programjában*. Most 1700 község és kisváros zöldövezetét fejlesztjük, a jövő tavaszig további 22 ezer sorfát ültetünk el – az erdészeink felügyeletével.

Az eredményekért köszönet illet minden, a sikereinkért dolgozó egyesületi alkalmazottat, erdészt és pedagógust!

A gazdasági nehézségek az Egyesületet is érintik. Titkárságunk színvonalas munkájának hála, ügyvitelünk és a pénzügyi helyzetünk rendezett – a költségtakarékosság minden intézkedésünkre kihat. Olyan feladatainkat is modernizálnunk kell, mint a 163 éves *Erdészeti Lapok* terjesztése –, de a nehéz időkben is támogatjuk az alapítványaink működését.

Szakosztályaink és helyi csoportjaink programtervében az idén 170 rendezvény szerepel. Szakmai műhelyeink munkájában meghatározó az Egyetem, benne az ERTI partnersége.

Határon túli helyi csoportjaink nélkülözhetetlenek az összetartozás közvetítésében. Erdélyi Helyi Csoportunk éppen 10 éve alakult meg, és már háromszáznál több tagja van. Eből az alkalomból a napokban egy mecseki faültetéssel fogják megünnepelni a jeles évfordulót!

A fiatalok felkarolását a közös jövő biztosítékának tekintjük. Ezt szolgálják az oktatás minden szintjén szervezett vetélkedőink, a Hallgatói Helyi Csoport támogatása, Lapunk cikkpályázatai, és erősíti a valétaelnök mai szereplése is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szakmaiság, nemzetközi kitekintés, társadalmi jelenlét – ezek a tömör céljaink.

Elismerésem tagjaink, tisztségviselőink és alkalmazottaink példás munkájáért! Köszönet partnereink és az ágazatot vezető erdészek együttműködéséért! Alapítványaink nevében köszönöm minden támogatónk önzetlenségét! Köszönet a pártoló tagoknak, hogy ebben a gazdasági helyzetben is elkötelezetten segítik a programjainkat!

Mindenkit tisztelettel kérek, hogy erősítse az Egyesületet, ezáltal a magyar erdők ügyét!

A 20 évvel ezelőtti, vasi gyűlésünk házigazdája, **dr. Pethő József** a haza bölcsét, **Deák Ferencet** idézte: „Úgy kell szolgálni a jelent, hogy ne kompromittáljuk a jövőt.”

Ezzel kívánok Önöknek tartalmas programot, kellemes baráti találkozót, sikereket és jó egészséget! *Jó szerencsét, Üdv az Erdésznek!*”

Az OEE elnökének beszéde után, az Ünnepi Közgyűlés során köszöntőt mondott **dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az OEE Tiszteletbeli Tagja**.

Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az OEE Tiszteletbeli Tagja

„Az ember egy a természettel – nem létezhetne a természet nélkül. Ez fordítva is igaz: az egész teremtés az emberre irányul, az embertől nem elszakítható a természet” – fogalmazott. Majd többek között hozzátette: kiemelten fontos a vidéki életforma megőrzése, hogy olyan életminőség legyen vidéken is, mint a városokban. Ebben meghatározó szerepe van az erdészeknek. Az erdész tudja közel hozni a természettől elszakadt, városi embert a vidékhez és ezzel az ökológiai valósághoz. Köszöntője végén gratulált az erdészeknek ahhoz a kiemelkedő értékű társadalómépítő munkához, amit nap mint nap végeznek.

Az erdész szakma és egyben a magyar erdők érdekképviselőinek legmeghatározóbb kormányzati szervezeti egysége az Agrárminisztérium, melynek támogatása nélkül számos társadalmi közjót szolgáló egyesületi kezdeményezés nem valósulhatna meg.

„Az erdők biztosítják a jövő generációinak életminőségét, éppen ezért kiemelt figyelmet fordítunk megőrzésükre, fenntartásukra és gyarapításukra” – kezdte ünnepi köszöntőjét **dr. Nagy István agrárminiszter**.

Dr. Nagy István agrárminiszter

A magyar erdőgazdálkodás fenntartható, ezt az évszázados szakmai tapasztalat és az eredményes gyakorlat mellett a szigorú jogszabályi keretek és a hatékony állami ellenőrzés is biztosítja, a természetvédelmi szempontok pedig a törvények erejénél fogva épülnek be az erdőkezelésbe – emelte ki köszöntőjében.

A gazdálkodás alapja az erdészeti hatóság, a természetvédelmi hatóság és a nemzeti park igazgatóságok együttműködésében készített körzeti erdőterv. Ahol a jogszabályok és az erdőterv szerint gazdálkodnak, ott fel sem merülhet a fenntarthatóság hiánya vagy a természet rombolásának vádja – mondta el Nagy István.

Hangsúlyozta, évszázados alapelv, hogy minden hasznosított fa helyén újat kell nevelni. Ez biztosítja, hogy Magyarország erdőterülete nem csökken, hanem növekszik, éppen ezért hazánkban nem beszélhetünk erdőirtásról – húzta alá.

A fenntartható erdőgazdálkodásról szólva elmondta, számos kormányzati program támogatja az erdők klímaváltozáshoz való alkalmazkodását és az erdőtelepítéseket. A cél, hogy a jelenlegi 25 százalékról 2030-ra 27 százalékra növeljék az ország erdei fa- és cserjefajokkal borított területét.

Hozzátette, folyamatosan nő az ökológiailag értékes idős erdők nagysága, például a 100 évnél idősebb tölgyesek és bükkösök területe csaknem a duplájára nőtt, jelenleg 160 ezer hektár. Szintén releváns adat, hogy 2010 óta megduplázódott a folyamatos erdőborítással kezelt területek, az örök-erdők aránya is, jelenleg eléri a 200 000 hektárt, az összes hazai erdőterület mintegy egytizedét – hangsúlyozta.

„Nemcsak törvényi, de erkölcsi kötelességünk megőrizni és fenntartható módon gazdálkodni hazánk zöldvagyonával, az erdőkkel” – zárta köszöntőjét az agrárminiszter.

Az ünnepi közgyűlés folytatásában Egyesületünk korábbi elnöke, **Zambó Péter, erdőkért és földügyekért felelős államtitkár** lépett a pulpitusra, hogy megtartsa ünnepi beszédét.

Zambó Péter, erdőkért és földügyekért felelős államtitkár (AM)

„Tisztelt Miniszterelnök-bhelyettes Úr, Miniszter Úr, Elnök Úr! Tisztelt Vándorgyűlés! Kedves Kollégák, Barátaim!

Erdőmérnökként és államtitkárként is tisztelettel köszöntöm a Vándorgyűlés résztvevőit. Csatlakozva miniszter úr beszédéhez, és építve az abban elhangzottakra, három gondolatot szeretnék Önökkel megosztani, amely talán segít értelmezni, hogy merre tartunk, és mit jelent ma az „erdész felelőssége”.

Az első gondolatom: a magyar erdészeti ágazat emelkedő pályára állt. Ez nem túlzó állítás, hanem szakmai tényekkel, adatokkal és eredményekkel alátámasztható valóság.

A magyar erdőgazdálkodás az elmúlt években kézzelfogható fejlődést mutatott fel. Olyan mély szakmai munkára épülő eredményeket, amelyek nemzetközi összevetésben is figyelemre méltók. Itt és most két olyan tény hangsúlyoznék, amelyeket miniszter úr is kiemelendőnek tartott: megdupláztuk az ökológiailag értékes, idős, 100 év fölötti tölgyesek és bükkösök területét, és 2010 óta szintén megkétszereztük a nem vágásos üzemmódban kezelt erdők kiterjedését.

Ennek a két adatnak azért van jelentősége, mert bizonyítja, hogy tartósan elkötelezett, a fenntarthatóságot közép-pontba állító munka zajlik a meglévő erdők megőrzése érdekében. Ezek az eredmények sokszor elbújnak például az *Országfásítási Program*, a faültetések jól bemutatható adatainak árnyékában, de nem kevésbé jelentősek.

Ugyanígy kiemelendőnek tartom azt is, hogy az örökerdő gazdálkodás támogathatóvá vált – VP források voltak/KAP források lesznek. Ehhez szakmai szabványok, jogszabályok, a mérhetőség kialakítása kellett. Hatalmas szakmai munka, de elkötelezték vagyunk mellette, és elkészültünk vele! Mindezzel előkészítettük és elindítottuk a magyar erdőgazdálkodás szakmai paradigmaváltását: azt a szemléleti és gyakorlati váltást, amelyik szükséges ahhoz, hogy az erdőket fenntartsuk a klímaváltozás során.

A magyar erdészeti egyértelműen és határozottan elindult azon az úton, amely nemcsak a faanyagtermelésen, hanem az ökoszisztéma-szolgáltatásokon, a biodiverzitás megőrzésén és a klímaadaptáció képességén alapul. Ez paradigma-váltás – és ilyen csak ritkán történik egy ágazat életében.

Ez a változás nem magától történt, és még nem ért véget. Nem gyors, nem egyszerű, és sokszor vitákkal, dilemmákkal

teli. De megkezdődött. És ezért joggal lehetünk büszkék. Nemcsak az eddigi eredményekre, hanem a kitartásra, a szakmai tisztességre és azokra a kollégákra, akik csöndes következetességgel építik a jövő magyar erdészetét.

A második gondolat már kevésbé ünnepi, de annál fontosabb: a szakmánkat egyre gyakrabban érik támadások. Az utóbbi időben mindannyian szembesültünk vele: egy-egy közösségimédia-poszt, kiragadott fénykép vagy félrevezető hír alapján a nyilvánosság pillanatok alatt ítéletet mond. Sokszor anélkül, hogy az erdészeti valós működését, a szakmai hátteret vagy a természetvédelem és gazdálkodás összetett és egymásra támaszkodó viszonyrendszerét valóban ismerné.

Az állami erdészeti társaságokat a jogszerű, átlátható és ellenőrzött működés különösen kötelezi, és meg is felelnek ennek a kötelezettségnek. Mi nem a saját, hanem az állam, a közösség zöldvagyonát kezelve végezzük a munkánkat.

A magyar jogszabályi környezet az egyik legszigorúbb Európában. Egy-egy beavatkozás mögött több szintű engedélyezés, szakmai egyeztetés és természetvédelmi szempontú vizsgálat áll. Mégis gyakran úgy tűnik, mintha ezek nem számítanának – mintha az erdésznek előbb kellene védekeznie, mint dolgoznia.

Ezt nem fogadhatjuk el természetesnek. Az erdészeti szakma nem ellenség, hanem kulcsszereplő a klímaváltozás elleni küzdelemben. A közbeszédben és médiában a korrekt, tényszerű tájékoztatás nemcsak szakmai, hanem erkölcsi kötelesség.

Ezért ki kell mondanunk: a társadalmi vita szükséges, a kritika helyénvaló, és nyitottak vagyunk rá, a valótlán vádaskodás viszont árokásás, ami semmiben nem segít, és amit vissza kell utasítanunk.

Meg kell védenünk azokat a kollégákat, akik becsülettel végzik munkájukat. És meg kell tanulnunk együtt kiállni a szakmai igazságért – nyugalommal, de határozottan.

Miniszter úr zárszavához kapcsolódva a harmadik gondolat talán a legfontosabb. Fel kell ébrednünk!

Az erdőgazdálkodás külső és belső világa radikálisan megváltozott. Nemcsak az éghajlat, a talajvíz, a fajösszetétel – hanem a társadalmi közeg is. Az erdők körül megnőtt az érdeklődés, az érzékenység, az elvárás. Ma már nemcsak azt kérdezik: „Mit csinál az erdész?”, hanem azt is: „Miért úgy? És kinek az érdekében?”

Ez nem fenyegetés, hanem lehetőség. De csak akkor, ha hajlandók vagyunk felismerni: új idők új tudást igényelnek. Az erdész ma már nemcsak szakember, hanem kommunikátor, kapcsolattartó, társadalmi szereplő is. Meg kell tanulnunk érthetően beszélni a szakmai döntéseinkről. És el kell fogadnunk: már nem csak szakmán belül beszélünk az erdőkről.

A világ nem vár ránk. A társadalom, a környezet, a gazdaság folyamatosan változik, és ha az erdész szakma ebben nem tud vagy nem akar alkalmazkodni, akkor kimarad az alakításból. És ha kimarad, akkor nem lesz, aki valóban képviselje az erdők jövőjét.

Ezért ma az egyik legfontosabb kérdés nem az, hogy mit csinálunk, hanem hogyan gondolkodunk. Képesek vagyunk-e megfelelni saját szakmai elvárásainknak, és természetes felújítást, örökerdő üzemmódot alkalmazni ott, ahol erre adtak a feltételek? Van-e bátorságunk fejlődni, tanulni, önreflexiót gyakorolni – és közben megőrizni azt, ami érték?

Tisztelt Vándorgyűlés! Legyünk büszkék arra, amit eddig elértünk. Legyünk határozottak abban, amit meg kell védenünk. És legyünk nyitottak arra, ami még előttünk van.

Az erdő jövője rajtunk múlik – de nemcsak a kezünkön, hanem a gondolatainkon is.

Ehhez kívánok Önöknek – kívánok mindannyiunknak – együttműködést, bölcsességet és olyan élő, ellenálló, jövőnek szánt erdőket, amelyeket majd az utánunk jövők is megbecsülnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.”

A szakértelem, erkölcs és összetartozás egyesületi mottó nem valósulhatna meg biztos, több mint 200 éves múltra visszatekintő erdészeti oktatás nélkül. Ennek szellemében **prof. dr. Fábián Attila, a Soproni Egyetem rektora** is köszöntte a sárvári Vándorgyűlésen megjelenteket.

Prof. dr. Fábián Attila rektor, Soproni Egyetem

„Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr, Miniszter Úr, Államtitkár Úr, Tisztelt Elnök Úr! Kedves Erdész Kollégák! Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a Soproni Egyetem rektora-ként köszönhetem Önöket az Országos Erdészeti Egyesület 155. Vándorgyűlésén. Úgy érzem, e találkozás lehetőség mindannyiunknak a kapcsolatok felélénkítésére, új párbeszéd megkezdésére, vagyis igazi közösségi ünnep, ahol együtt formálhatjuk szakmánk következő fejezetét.

A Soproni Egyetem több mint másfél évszázada képviseli azokat az értékeket, amelyek hivatásunk alapját képezik. Selmezbánya a magyar erdészeti felsőoktatás bölcsője. Az ott megkezdett munkát mi vagyunk hivatottak méltón folytatni. De ahogyan az erdők kezelése is folyamatosan változik, úgy mi is felelősek vagyunk azért, hogy a régi hagyományok kortárs tartalommal teljenek meg.

Ez a felelősség ma minden korábbinál összetettebb. Az erdészeti, a természet- és környezetvédelem, az ökoszisztémák gondozása és megőrzése kulcsszerepet kap a klímaváltozás elleni küzdelemben. A Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kara és Erdészeti Tudományos Intézete letéteményese annak a tudásnak, amelyre szakmánk jövője épül. Tudományosan megalapozott válaszokat keresünk – és találunk – a klímaváltozás, a fajgazdagság megőrzése és az alkalmazkodó erdőgazdálkodás kihívásaira.

A Soproni Egyetem Erdészeti és Faipari Innovációs Központja elnyerte a Kiváló Kutatási Infrastruktúra-díjat, amelyet a Nemzeti Kutatási Infrastruktúra Bizottság ítél oda. Az elismerés a központ kiemelkedő kutatási tevékenységét és infrastruktúráját díjazza, amely hozzájárul a fenntartható fejlődéshez és az innovációhoz. Ez az elismerés is azt bizonyítja, a hazai erdészeti és faipari kutatások döntően a Soproni Egyetemen valósulnak meg.

A jövő gyakorlati megoldásai már Magyarország Zöld Egyetemén, a Soproni Egyetemen vannak. Kutatásaink kézzelfogható eredményeket hoznak: a szénmegkötési modellek, az erdőpedagógia eszköztára, az élőhelyekre szabott fajkiválasztás, az agroerdészeti módszerek vagy például az ErdőLab projekt fejlesztései mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar erdőkben végzett munka a fenntarthatóság modern gyakorlata legyen.

A Soproni Egyetem büszkén vállalja zöld küldetését. Hazánk első karbonpozitív egyetemeként nemcsak kutatunk a fenntarthatóság terén – élünk is annak szellemében. A soproni „Hűségerdő” fái, amelyeket minden új hallgatónk után elültetünk, élő szimbólumai annak az elkötelezettségnek, hogy amit tanítunk, azt magunk is gyakoroljuk.

Az elmúlt tanév során egyetemünk kutatói közössége több nemzetközi elismerést is kivívott. Az Erdőmérnöki Kar dékánja a SILVA Network európai hálózat vezetőjeként képvisel bennünket. Az ERTI számos lehetőséget teremt arra, hogy hazai és nemzetközi partnerekkel dolgozzunk közös megoldásokon – a Kárpát-medencétől Észak-Afrikáig.

Mindannyian tudjuk, az erdészeti az élet végéig tartó szolgálat. Ez a szolgálat csak akkor lehet sikeres, ha nyitott, tudományos alapokon nyugszik, és közösségi gondolkodásban formálódik.

Ezért különösen nagyra értékelem az Országos Erdészeti Egyesület szerepét. Önök – Ti – vagytok azok, akik nemcsak összefűzitek a magyar erdészek nagy családját, továbbviszitek a hagyományokat, de együttműködésekben, programokban segítitek a napi munkát is. A Vándorgyűlés pedig évről évre lehetőséget ad arra, hogy tapasztalatot, kérdéseket és válaszokat osszunk meg egymással.

Kívánom, hogy ez az esemény mindannyiunk számára legyen inspiráció, megerősítés és új lendület forrása!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, tartalmas, eredményes Vándorgyűlést kívánok mindannyiunknak! Jó szerencsét! Üdv az Erdészeknek!”

„Rektor úr gondolatait is követve, most egy olyan köszöntő következik, melyet tavaly, Eger városában megtartott Vándorgyűlésünkön hagyományteremtő céllal építettünk be ünnepi közgyűlésünk programjába. A Kárpát-medencei erdészek már a mai napon is többször emlegetett összetartozásának kulcsa,

hogyan az idősebb és fiatalabb kollégák egyaránt fontos alkotói közösségünknek. Ahogyan Elnök úr beszédéből és reméljük, egyesületi törekvéseinkből is látható, a soproni egyetemi hallgatókat is mihamarabb megpróbáljuk megszólítani, Egyesületünk – és ezáltal szakmánk – tevékeny tagjává tenni. A fiatal generációk szemléletmódjának, szempontrendszerének is figyelembevétele a változó környezeti viszonyok között sok lehetőséget rejthet – modta felvezetőjében Elmer Tamás az OEE főtitkára.

Majd a fentiek szellemében színpadra szólította **Kiss Péter IV. éves erdőmérnök hallgatót, valétaelnököt**, hogy a Soproni Egyetem hallgatói nevében köszöntse a megjelenteket.

Kiss Péter IV. éves erdőmérnök hallgató, valétaelnök

„Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak, Elnök Urak, Rektor Úr, Vezérigazgató Urak, Polgármester Úr! Kedves Tagtársak, Tisztelt Vendégeink, Hölgyeim és Uraim! Örömmel teszek eleget az Országos Erdészeti Egyesület vezetése azon megtisztelő felkérésének, hogy a 155. vándorgyűlésen néhány ünnepi gondolatot megosszak Önökkel.

Erdőmérnök hallgatóként mi mással kezdhethetném, mint hogy köszönetet mondjak a szakma valamennyi képviselőjének. Erdészeknek, erdőmérnököknek és oktatóknak egyaránt. Ők azok egytől egyig, akik nélkül nem juthatnánk azokhoz a szükséges ismeretekhez, melyeket a későbbiekben, a tanulmányok elvégzése után hasznosíthatunk.

A tantermi ismeretanyag mellett elég csak a tanulmányutakra, nyári gyakorlatokra vagy a nyári diákmunkára gondolni, ahol már mélyíthettük, mélyíthetjük gyakorlati tudásunkat. Az Önök segítségével válhat bármely hallgatótársamból vagy középiskolásból olyan szakmáját szerető ember, aki életformáját is a magyar erdők érdekében fogja alakítani. Ezt valamennyi tanuló nevében ezúton is köszönöm!

A Vándorgyűlést valamennyi idős és fiatal egyaránt izgatottan várja minden évben. Ez az alkalom lehetőséget biztosít régi barátok találkozására, szakmai vagy épp kötetlen beszélgetésekre, de ami talán az egyik legfontosabb, az új kapcsolatok kialakulására is. Évről évre új tájakra juthatnak el a résztvevők, ahol megismerkedhetnek a számukra új dolgokkal, és értékes tapasztalatokkal gazdagodhatnak.

És mi kell ahhoz, hogy legyen célja egy fiatalnak a szakmában? Véleményem szerint az első és legfontosabb az idősebbektől való tapasztalatszerzés. Ezt követi az új dolgok megismerése, az innovációra való nyitottság és nem utolsósorban az alázat.

Talán még soha nem volt szükség e másodikra annyira, mint napjainkban. Szakmánkra egyre nagyobb társadalmi

nyomás nehezedik, sajnos számos régi módszerünket új, az emberek számára befogadhatóbb formátumra kell szabni mind a vad-, mind az erdőgazdálkodás terén. A pandémiát követően soha nem látott mértékű növekedett érdeink látogatottsága, ez is újabb kihívások elé állítja az ágazatot. Ennek tetejébe még választ kell találni a változó klíma miatt jelentkező akadályokra is.

Minden diák előnyére szolgál, hogy az oktatás a gyakorlatorientáltság irányába tolódik. Mindezt segíti, hogy már középszinten, a technikumokban megjelenik a duális képzés. Esetünkben – a felsőoktatásban – pedig erre egy kitűnő példa a záróvizsgák külső helyszínen való lebonyolítása, mely komplexen tartalmazza az öt (esetleg hat) év alatt megtanult valamennyi szakmai vetületét.

De nagyon fontos figyelembe venni azt is, hogy minden innováció ellenére egyvalami változatlan: ez pedig nem más, mint a Selmeci hagyományok. E hagyományrendszer, amely immár 290 éve él, és bízunk benne, hogy élni is fog. Az a hagyományrendszer, amely generációkat átívelve köt össze fiatal és időset, bALEK-ot és Firmát. Az Alma Mater selmeci tradíciója, amely megtanít igazán értékelni a közösségben rejlő erőt. Kívánok mindannyiuknak tartalmas, kellemes időtöltést! Jó szerencsét! Üdv az Erdészeknek!”

Az Ünnepi Közgyűlés köszöntő beszédei után az egyesületi kitüntetések, elismerések és a szakmai díjak, valamint az Év Erdésze Verseny országos döntőjének ünnepélyes eredményhirdetése következett.

A 155. OEE Vándorgyűlés alkalmából díjazottak méltatásait *Tóth Gábor*, az OEE Díjbizottságának elnöke mondta el a helyszínen. Elsőként az *Örökös Tiszteletbeli Tagság díszoklevelet*, a *Bedő-, a Kaán- és a Decrett-díjakat* kapott erdész kollégákat mutatjuk be.

Az *Örökös Tagsági Díszoklevelet* Kiss László elnök (OEE), valamint Zambó Péter államtitkár (AM), az OEE korábbi elnöke, a *Bedő Albert-díjakat* dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az OEE Tiszteletbeli Tagja, valamint Zambó Péter, a *Kaán Károly-díjakat* Ripszám István, az OEE általános alelnöke, Nagy István agrárminiszter, valamint Bugán József, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatója, a *Decrett József-díjakat* Andrásiné dr. Ambrus Ildikó, az OEE technikus alelnöke, Mocz András erdőért felelős helyettes államtitkár (AM), az OEE korábbi magánerdős alelnöke, a MEGOSZ korábbi elnöke, valamint Kozma Ákos, az Alapvető Jogok Biztosa adta át.

Szerkesztette, referálta: **Nagy László**
Fotó: **Benkő Sándor**

Örökös Tagsági DÍSZOKLEVÉL

Egyesületünk életében és tevékenységei között az arra érdemes tagok kitüntetése kiemelt ünnepnek számít.

Az évenként megrendezett Vándorgyűlések során átadott egyesületi kitüntetések odaítélését az OEE Díjbizottsága által lebonyolított országos jelölési folyamat, majd végül Egyesületünk adott tárgyévi első küldöttgyűlése alkalmával a küldöttek egyenkénti szavazása előzi meg.

Kitüntetett kollégáinkra méltán lehetünk büszkék, példájuk ösztönzőleg kell hogy hasson minden egyesületi tag és erdész kolléga számára!

Alapszabályunk értelmében az Egyesület Örökös Tagja lehet az a személy, akit az Egyesület érdemei elismeréséül és az Egyesület céljainak megvalósításában kifejtett kimelkedő tevékenységéért annak megválaszt.

2025-ben az Országos Erdészeti Egyesület küldöttgyűlése, az Egyesület legrangosabb elismerését, az *Örökös Tagsági Díszoklevelet*

Bak Julianna

okl. erdőmérnök

közlekedésszervező és közgazdasági szakmérnök részére adományozta.

Bak Julianna 1983-ban szerezte meg az erdőmérnöki oklevelét. Egy évig a Büki Nemzeti Park Igazgatóságnál tevékenykedett, majd 1984-től folyamatosan az ÉSZAKERDŐ Zrt.-nél dolgozik.

Tevékenységet kezdetben a mélyépítéssel és az erdőfeltárással összefüggő munkák töltötték ki, ami kiegészült magasépítési feladatokkal és a közjóléti fejlesztésekkel.

1988-ban szerzett oklevelet a BME Közlekedésszervező szakmérnöki szakán. Az 1990-es évektől a társaság beruházásainak koordinálása és közjóléti tevékenysége is a munkaköre része volt.

Számos erdészeti épület, lakás, erdei vasút korszerűsítése fűződik a nevéhez.

Épületfelújításai között a legjelentősebb az erdőgazdaság évszázados központi épületének restaurálása, annak eredeti szépségében.

Országosan elismert eredményeket mutatott fel az erdészeti útépités és útfenntartás műszaki, környezetvédelmi és gazdasági ellentmondásainak feloldásában, innovációinak meghonosításában. Nélkülözhetetlennek tartotta a gazdasági hatások jobb megértését – ezért 1997-ben, Miskolcon megszerezte a közgazdasági szakokleveles mérnöki képesítést.

2002-től az Északerdő Zrt. közgazdasági vezérigazgató-helyettese. Tevékenységét nagy körültekintés, pontosság és rendíthetetlen teherbírás jellemzi.

Teljesítménye meghatározó az erdőgazdaság kiemelkedő közcélú tevékenységében. Felelős döntéseivel garantálja a költséghatékony gazdálkodást. Elismertségét tükrözi, hogy tagja volt több, a társaságok gazdasági problémáinak megoldására alakított bizottságnak.

Egyesületünkbe már hallgatóként belépett. 1990-től két évtizeden át a Miskolci Helyi Csoport titkára volt. Élére állt a széles szakmára kitekintő tanulmányutak szervezésének. Nagy érdemei fűződnek az erdész-bányász-kohász hagyományok ápolásához. Élén járt az emlékhelyeink feltérképezésének megszerve-

zésében és időtálló dokumentálásában. Vezetésével a Helyi Csoport bekapcsolódott a környezeti nevelés szervezésébe.

1998–2002 között az OEE Elnökségében képviselte az északi régió érdekeit. Az Erdészcsillag Alapítvány kuratóriumi tagja annak alapításától, 2002-től kezdve. 2006–2010 között az Egyesület Ellenőrző Bizottságának tagja volt. 2010-ben elnyerte a Bizottság elnöki tisztségét – amit azóta is kiválóan tölt be.

Az OEE műhelymunkájának több területen is meghatározó résztvevője. Tagja az Erdőfeltárási, az Erdők a közjóért és a Közgazdasági Szakosztálynak.

Bak Julianna szakmánk és Egyesületünk meghatározó személyiségei közé tartozik. Negyven évet meghaladó pályájával kimagasló teljesítményt mutat fel. Sokirányú képzettségével, elkötelezettségével és vezetői karizmájával úgy az erdőgazdálkodásban, mint az OEE életében maradandót alkotott, megbecsültségre és tekintélyre tett szert.

Pályafutásának mérföldköveit magas kitüntetések jelzik, mint a Bedő Albert Emlékérem (2012), a Pro Silva Hungariae Díj (2015), és a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje (2018).

Minden tekintetben méltó legfőbb egyesületi elismerésünk, az Országos Erdészeti Egyesület Örökös Tagja Díszoklevél odaítélésére.

Bedő Albert-emlékérmét kapott

Horváth Iván több mint négy évtizeden keresztül kiterjedt és kiemelkedő társadalmi tevékenységet fejtett ki az Országos Erdészeti Egyesület keretei között. 1990–2001 között a Keszthelyi Helyi csoport titkára, 2008–2010 között a Zalaegerszegi Helyi Csoport elnöke, 2014–2018 között a Pápai Helyi Csoport elnöke. Az általa szervezett szakmai rendezvények száma közelíti a százat, melyeknek hazai résztvevőin túl számos külföldi szereplője is volt.

Horváth Iván
okleveles erdőmérnök

Kiemelkedő az egyesületi élet fejlesztése, a tagtoborzás terén kifejtett tevékenysége. Aktív tagja a Közgazdasági, a Megújuló Energia és az Örökerdő Szakosztályoknak. 2005-től tagja a Pro Silva Hungaria Egyesületnek, melynek hosszabb ideig vezető tisztségviselője. Törekvései gyümölcseként szoros szakmai kapcsolat jött létre a két egyesület között. Több alkalommal is előfordult, hogy fajsúlyos szakmai kérdésekben a két civil szervezet közös állásfoglalással lépett a döntéshozók vagy a nyilvánosság elé.

A szerteágazó, a tömellelti erdőgazdálkodástól a hatósági munkáig terjedő szakmai tevékenysége országosan elismert. A hagyományos erdészeti szakmai munkán túl kiemelkedő a közgazdasági szakterületen és az igazgatásban betöltött szerepe. Figyelme kiterjedt az erdész szakma határterületeire. Hangsúlyt fektetett a szakmai továbbképzésekre és az erdészeti kommunikációra is. Több alkalommal szerepelt országosan ismert TV- és rádiócsatornák adásaiban. 2002-től a keszthelyi Georgikon kar

oktatója, 2006-tól a Georgikon címzetes egyetemi docense.

Horváth Iván okleveles erdőmérnök, mérnök közgazdász, erdészeti növényvédelmi szakmérnök kiemelkedő szereplője Egyesületünk közösségének. Kommunikációs szerepvállalásai példaértékűek.

Bedő Albert-emlékérmét kapott

Merzel István közösségben gondolkodó, a személyes példamutatásra építő, kiemelkedő teljesítményű erdőmérnök, aki 2010–2014 és 2020–2025 között titkára az OEE Kaposvári Helyi Csoportjának. Egyik megálmodója a zselici erdészversenynek, a 2015-ös somogyi vándorgyűlés szervezője, felejtetetlen házigazdája.

Az Országos Erdészeti Egyesületi szerepvállalását összekapcsolja az általa létrehozott Somogy Megyei Erdész és Természetvédelmi Egyesület tevékenységével, együttműködési lehetőséget biztosítva a szervezetek tagjainak. Nevéhez kötődnek a petesalmi természetismereti fejlesztések, az újra indított Erdész-Vadász Bálók. Dramaturgia és társrendezője az „Erdőmesterek” című ismeretterjesztő kisfilmsorozatnak. Több szakmai újságnak, így az Erdészeti Lapoknak is visszatérő szerzője. Elnöke a Fakitermelési Munkakultúra Alapítványnak.

Merzel István
okleveles erdőmérnök

Csaknem 4 évtizedes eredményes, szerteágazó szakmai tevékenysége a SEFAG Zrt.-hez köti. Sikeresen foglalkozott az aprítéktermelési technológiák bevezetésével. A talajkímélő forwarderes közelítés elterjesztésével az erdőfelújítás hatékonyságát is növelte. Részt vett jelentős informatikai fejlesztésekben éppúgy, mint a somogyi rekreációs fejlesztések tervezésében és lebonyolításában. A „Szakmaorientációs Program” keretében jelenleg a szakmunkások duális képzésének és

mentor feladatainak kidolgozásában tevékenykedik napi vállalati feladatain túl.

Rendkívül tartalmas szakmai tevékenysége mellett Merzel István neve gyakran szerepel a megye néptánc és értéktörző tevékenységeiben, Kaposvár város mindennapi életében.

Merzel István okleveles erdőmérnök a Somogy megyei erdészeti közelet állandó szereplője és irányítója. A zselici erdőgazdálkodás szorgalmas és eredményes fejlesztője. Személye összekapcsolja az erdészek közösségét a régió társadalmi életével.

Kaán Károly-emlékérmét kapott

Szabó Csilla diplomáját 1988-ban szerezte meg. Elhivatott erdőművelői tevékenységének eredményeit a Duna mindkét oldalán, a Börzsönyben és a Pilisben is tapasztalhatjuk. 1988-tól gyakornok, majd erdőművelési műszaki vezető az Ipolyvidéki EFAG Diósjenői Erdészeténél. Továbbfejlesztette az erdőfelújítások és az állománynevelés országosan elismert, helyi gyakorlatát.

Fajgazdagságra, változatos állománystruktúrára törekvés jellemezte mesterséges erdőfelújításait is, a hegység peremterületén. Teljesítménye visszatükröződik a Keleti-Börzsöny elegyes tölgyes és vörösfenyves bükkös állományainak minőségében.

Szabó Csilla
okleveles erdőmérnök

1996 és 2007 között a Pilisi Parkerdő Zrt. Szentendrei Erdészetének erdőművelési műszaki vezetője, majd a Központban erdőgazdálkodási osztályvezető. 2018-tól az Erdőállomány-gazdálkodási és Természetvédelmi Osztály vezetője. Kulcsszerepet játszott az idős sarj tölgyesek felújításában, a gazdálkodás természetközeli fejlesztésében, az örökrdő-gazdálkodás szakszerű bevezetésében. Élén jár az országosan jelentős erdei turizmus infrastruktúrájának fejlesztésében, fenntartásában. A 2014. decemberi jégkárok felszámolásában hatékonyan koordinált, hozzájárulva a helyreállítás ütemes megvalósításához.

Részt vállalt a 2024-ben elnyert Interreg HUSK „Bioszféra-rezervátumok természetalapú fejlesztése a magyar-szlovák határ mentén, a biológiai sokféleség közös gazdagítása érdekében” című pályázat megírásában és megvalósításában. Vezető szerepe volt a Parkerdő erdészeti génrezervátumainak létrehozásában, kezelési terveinek elkészítésében, a pályázatok sikerében. Munkatársai mindig számíthatnak a segítségére és a tanácsaira.

1988-tól Egyesületünk Balassagyarmati –, 1996-tól a Visegrádi helyi csoportjának aktív tagja. Meghatározó szervezője és lebonyolítója a pilisi jelölőversenyeknek. 2007-ben Egyesületünk Elismerő Oklevéllel tüntette ki.

Kaán Károly-émlékérmet kapott

A soproni egyetem elvégzése után, 1987 szeptemberében állt munkába a szombathelyi Falco Fakombinát Erdőgazdaságánál. Az Erdőgazdaság főmérnökségein, illetve igazgatóságain gépesítési, erdőművelési, fahasználati műszaki vezetői beosztásokban mindenkor magas színvonalon látta el feladatait, tevékeny részt vállalva a számítógépes rendszerek kialakításában. Műszaki vezetőként – a Zrt.-nél 2004-től bevezetett – Pro Silva kísérlet községi területének felelőse volt. 2011-től 2017-ig a Társaság erdőgazdálkodási és természetvédelmi osztályát vezette főmérnökként. Fő feladata a Társaság erdőművelési, fahasználati, vadgazdálkodási tevékenységeinek, valamint a faanyag kereskedelmének irányítása, szervezése, koordinálása, a szakmai technológiai utasítások, szabályzatok megalkotása volt.

Csapó György
okleveles erdőmérnök,
növényvédelmi szakmérnök

Munkáltatójának szervezeti átalakításai során, számos különböző beosztást betöltve, igényesen, szakmai elhivatottsággal végezte a Vas vármegyei állami erdők kezelését. 2017-ben az erdőgazdaság egyik legnagyobb területű erdészeti igazgatóságának az igazgatója lett. Szakmailag jól képzett, széles látókörű szakember. Munkavégzését a magas fokú érdeklődés, szorgalom, dinamikusság és következetesség jellemzi. Irányító, szervező munkáját kiemelkedő színvonalon látja el. Munkatársait hasonló szellemű munkavégzésre ösztönzi, anyagi és erkölcsi megbecsülésükre törekszik.

1989 óta tagja Egyesületünknek, 2005-ben, és jelenleg is aktívan részt vállalt a Vándorgyűlés szervezési munkájában. Kiváló házigazdája az erdészeti látogató szakmai csoportoknak. Az elmúlt 30 év alatt egyik fő szervezője volt az osztrák-szlovén-magyar Pannónia Erdészetalálkozó Vas vármegyei rendezvényeinek. A határainkon túli erdészkapcsolatok ápolását is szívügyének tekinti, különösen jó személyes kapcsolatot ápol a szlovén és székely erdész kollégákkal.

Decrett József-émlékérmet kapott

Fehér Zsuzsanna nagymúltú erdész családban nőtt fel, testvérei közül egyedülként választotta az erdész hivatást. 1993-ban a Barcsi Erdészeti Szakközépiskolában szerzett erdésztechnikusi képesítést, és még ebben az évben a HM Kaszó Erdőgazdaság Rt.-nél helyezkedett el.

Fehér Zsuzsanna
erdésztechnikus

Kezdetben beosztott erdész, 1998-tól a Szikelet erdészkerület kerületvezető erdésze. Kerülete az erdőgazdaság egyik legváltozatosabb termőhelyi adottságokkal rendelkező része, mely jelentős kihívásokat támaszt a gazdálkodásban.

A kiszáradó égeresek kocsányos tölgyesekké alakításában a termőhelyi mozaikosságot szem előtt tartva kiemelkedő sikereket ért el, de jelentős szerepe volt a pajorkárok megelőzését szolgáló locsolásos technológia bevezetésében is.

2004 óta kerületvezetői feladatai mellett a Bördeci csemetekert kezelője, ahol minőségi csemetenevelési gyakorlatot folytat, a csemetekert jelenleg is folyó modernizálásának aktív részese.

2014-től tagja az Egyesületnek, többször képviselte a Kaszó Zrt.-t az Év Erdésze Versenyeken. Részt vállalt a 2007. évi Erdésznők Országos Találkozója és a 2017. évi Vándorgyűlés megvalósításának háttér munkáiban, lebonyolításában.

Gyakran tart gombaismereti előadást a Kaszó Zrt. által szervezett gyerektáborokban, a Településfásítási programban rendszeresen látja el tanácsal a résztvevő településeket. A Kaszó Zrt. Alapítványának kuratóriumi elnöke, a helyi csoport rendezvényeinek lelkes résztvevője, a kollektíva nagyra becsült tagja.

Decrett József-émlékérmet kapott

Nyul Károly 1979-ben végzett a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskolában, és ebben az évben helyezkedett el a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Hegyvidéki Erdészeti területénél.

Nyul Károly
erdésztechnikus

Kezdetben adminisztratív feladatokat látott el, majd 1983-tól a Hidegvízvölgy erdészkerület vezetője lett. Kerülete mindig is a nagyobb területű és nagy feladatot jelentő kerületek közé tartozott.

Az 1990-es, 2000-es évek szűkárósítása az Ő kerületét érintette legerősebben. A károk felszámolásakor az évi 20 ezer m³ fakitermelést precízen, nagy munkabírással vezényelte le. A korábbi lucosok helyén lelkiismeretes munkájának köszönhetően ma több száz hektáron pompáznak tölgyes és bükkös fiatalosok. A Hidegvízvölgy kerületben található - Roth Gyula nevével fémjelzett - szárlási kísérlet kezelésében lelkiismeretes együttműködik az Erdőmérnöki Kar illetékes munkatársaival.

1997 óta hivatásos vadász feladatokat is ellát kerületében. Aktív szerepet vállal az erdészeti képzésben, számos diplomatervezet, szakdolgozat és doktori disszertáció kapcsolódik kerületéhez, melyek készítéséhez mindig szívesen nyújt segítséget. Az egyetemi és technikumi terepi gyakorlatok rendszeres közreműködője, az egyetemi tanadászatok rendszeres kísérője, segítője.

Az Egyesületnek közel 50 éve tagja, kerülete rendszeres helyszíne a hazai és külföldi szakmai csoportok tanulmányútjának. Szakmájában elhivatott, széles látókörű, olvasott, művelt erdész szakember, aki munkahelyén túl lakóhelyén is ismert és elismert.

Poropatic István 1977-ben végzett a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskolában, és hosztolóként állt munkába a Szombathelyi Erdészeti Zrt. jogelődjénél.

1979-től beosztott erdész, 1980-tól kerületvezető erdész, 1982-től a kőszegi Alsó-Erdő erdészvezetője. 1999 óta a kőszegi pagony pagonyvezető főerdésze.

Poropatic István
erdésztechnikus

Az 1980-as évektől vezető szerepet játszott az erdei fenyesetek természetes felújításának ismételt bevezetésében. Az itt szerzett tapasztalatokat sikeres kamatoztatta a Kőszegi-hegység magasán fekvő lucfenyő állományainak természetes felújítására irányuló kísérleteiben.

A harveszteres fakitermelés és az ágkötegeléses vágástakarítás első próbái az ő felügyelete alatt folytak a társaságnál. Szakmai irányítása mellett zajlott a Kőszegi-hegységben az örökerdő üzemmód bevezetése és a kezelési tervek kidolgozása is. A Pro Silva kísérleti területek kezelője.

Az erdőgazdálkodási tevékenységek tervezésének előkészítésétől kezdve a szakmai munkák szakszerű végrehajtásának irányításáig minden szakterületet kiválóan ismer, magas hatékonysággal szervezi a rábízott dolgozók és vállalkozók munkáját.

Szakmai tapasztalatait folyamatosan megosztja munkatársaival. Több mint 40 éves példamutató szakmai életútjával a kőszegi erdők legnagyobb ismerője és védelmezője. Lelkiismeretes munkája példaértékű, precizitása és szakmai hozzáértése irigylésre méltó.

Az Egyesületnek 1977 óta tagja, a 2005. évi vándorgyűlés kőszegi helyszínének egyik házigazdája, terepi programok rendszeres előadója.

A Bedő Albert-émlékérem, a Kaán Károly-émlékérem és a Decrett József-émlékérem adományozások után az *Elismerő Okleveleket*, a *Vadas Jenő-émlékérmeket*, a *Madas László-émlékérmeket*, a *Roth Gyula-émlékérmeket* és az *Év Erdésze Verseny* országos döntőjének díjait vehették át a kitüntetettek.

Elismerő Oklevél kitüntetésben részesült

Dr. Andrési Dániel erdőmérnök, a KEFAG Zrt. erdőgazdálkodási és természetvédelmi osztályvezetője kimagasló szakmai ismeretei és hivatástudata, innovatív fejlesztési és kutatási tevékenysége, valamint lelkiismeretes munkája elismeréseként.

Benkó Roland erdész, a tornaljai farakodó vezetője, az Országos Erdészeti Egyesület Felvidéki Helyi Csoportjában végzett lelkiismeretes munkájáért, szervezői és tagtoborzói tevékenységéért.

Bodnár Anikó mérlegképes könyvelő, a Debreceni Erdészet vezető könyvelője, a pályafutása alatt előforduló ügyviteli programok zökkenőmentes elsajátításáért, több mint három évtizedes precíz, lelkiismeretes munkavégzéséért. (*Kitüntetését későbbi időpontban vette át.*)

Czémán Imre erdész- és vadásztechnikus, a Pilismaróti Erdészet kerületvezető erdésze, szorgalommal, állandó szakmai megújulással és nagy szakértelemmel végzett munkájáért, az örökerdő-gazdálkodás bevezetésében elért eredményeiért.

Csejkné Kissimon Mária, az Ipoly Erdő Zrt. pénzügyi előadója, kimagasló szaktudással, naprakész ismeretekkel, következetességgel végzett több mint három évtizedes munkájáért.

Horváth Csaba okleveles erdőmérnök, a Hőgyész Erdészet erdőművelési és fahasználati műszaki vezetője, az erdészeti információs rendszerek bevezetésében, fejlesztésében, az olasz és a „szlavón” jellegű kocsányostölgy-állományok utolsó egyedeinek felkutatásában és génmegőrzésében végzett tevékenységéért.

Jákliné Mihály Bernadett agrár mérnök-tanár, a Lábodi Vadászterdészet turisztikai ágazat- és erdei iskola vezetője, az erdei iskola és a turisztikai létesítmények fejlesztése érdekében végzett, kimagasló szakmai és közösségi munkájáért.

Juhász Beáta üzemgazdász, a NEFAG Zrt. gazdasági vezérigazgató-helyettese, példaértékű, innovatív szakmai tevékenysége, az Országos Erdészeti Egyesület Közgazdasági Szakosztályában és Ellenőrző Bizottságában végzett munkája elismeréseként.

Kalla Csaba programozó matematikus, a Mecsekerdő Zrt. informatikai osztályvezetője, az erdészeti informatikai rendszerek országos és helyi szintű fejlesztésében, valamint az Országos Erdészeti Egyesület Informatikai Szakosztályában végzett munkájáért.

Kovács János erdőmérnök, a TAEG Zrt. erdőgazdálkodásban, az erdészeti szaporítóanyag termesztésben és a gyakorlati oktatásban végzett több évtizedes kiemelkedő színvonalú tevékenységéért. *(Kitüntetését későbbi időpontban vette át.)*

Muresán György János erdésztechnikus, a Parajdi Magánerdészet területvezető főerdésze, az erdők fenntarthatóságának megőrzéséért, fejlesztéséért, az

erdészeti szakkonferenciák megszervezésében vállalt munkájáért.

Olajos Sándor erdésztechnikus, a DALERD Zrt. területvezető erdésze, a hullámtéri erdők felújításában elért eredményeiért, a nagy szakmai hozzáértéssel, szorgalommal végzett több mint négy évtizedes munkájáért.

Páris Lajos erdésztechnikus, a Vértesserdő Zrt. területvezető erdésze, a sarjazzatott cseresekben, több mint 100 hektáron végzett szerkezetátalakítási munkájáért, a szakmai hozzáértésének, helyismeretének köszönhető sikeres természetes és mesterséges felújításokért.

Rudolf József erdésztechnikus, a Pilisi Parkerdő területvezető erdésze, a több mint két évtizedes faipari művezetői, majd 2002-től a Szentendrei Erdészet területén végzett kiváló munkájáért. *(Kitüntetését későbbi időpontban vette át.)*

Varró János erdésztechnikus, a Bakonyerdő Zrt. területvezető erdésze, a cseresek természetes felújításában, az öregedő, pusztuló feketefenyvesek átalakításában, természetes átalakulásának szakszerű lekövetésében, segítségében végzett példaértékű, 46 évig végzett szakmai munkájáért.

Az egyesületi Elismerő Okleveleket **Ripszám István**, az OEE általános alelnöke és **dr. Andréka Tamás** közigazgatási államtitkár (AM) adta át.

A 155. Vándorgyűlés nyilvánossága előtt a Soproni Egyetem Erdészeti Tudományos Intézete Vadas Jenő-díjjal ismerte el dr. Somogyi Norbert munkáját.

Vadas Jenő szakmai tevékenysége és örökérvényű szellemi útmutatásai méltóvá tették Őt arra, hogy a nevével fémjelzett emlékéremmel olyan szakembereket tüntessenek ki, akik kiemelkedően sok segítséget nyújtanak az erdészeti tudományos tevékenységhez, a kutatási eredmények gyakorlatba történő bevezetéséhez, elismertségének növeléséhez.

A Soproni Egyetem Erdészeti Tudományos Intézet vezetése köszönetét és elismerését fejezi ki dr. Somogyi Norbertnek a 2025. évi „Vadas Jenő-emlékérem” adományozása kapcsán.

Dr. Somogyi Norbert a párizsi nagykövetség mezőgazdasági, tudományos és technológiai attaséjaként elvölhetetlen érdemeket szerzett a magyar-francia erdőgazdálkodási és erdészeti tudományos együttműködések kialakításában és ápolásában.

A tudománydiplomácia eszközeit felhasználva megszervezte a marokkói, algériai és tunéziai erdészeti kapcsolatokat. Munkája során folyamatosan el látta naprakész információval a hazai erdészeti ágazati szereplőket, jelentős számban és kiemelkedő színvonalon publikált erdészeti szakkérdésekben.

Tevékenységeivel kiemelkedően sok segítséget nyújtott az erdészeti tudományos tevékenységhez, a hazai kutatás nemzetközi elismertségének növeléséhez. *Jelen díj átadásával tiszteletbeli erdösszé fogadjuk Somogyi Norbertet.*

Hatodik éve, hogy átadásra került a **Madas László-émlékérem**. Az emlékérmeket a Pilisi Parkerdő Zrt. 50 éves jubileumi évében, együttműködésben az Országos Erdészeti Egyesülettel, 2020-ban alapította, azzal a céllal, hogy minden évben rangos elismerést kaphasson az év legjobbnak ítélt erdőpedagógusa.

A Pilisi Parkerdő Zrt. a Madas László-émlékérem adományozásával azoknak a munkáját kívánja elismerni, akik a környezeti nevelés terén és az erdészeti erdei iskolákban történő szemléletformálás érdekében önzetlen munkát végeznek, kiemelkedő szellemi és gyakorlati eredményeket érnek el, valamint maradandó értékeket teremtenek, s így méltóvá válnak a Madas László szellemiségének is emléket állító díjra. A díjat *Reinitz Gábor*, a Pilisi Parkerdő Zrt. vezérigazgatója adta át.

A Madas László-émlékérmeket a 2025. évben Dudás Béla, az EGERERDŐ Zrt. erdészeti vezetője, erdőpedagógusa kapta.

Dudás Béla környezeti nevelési munkáját 1997-ben kezdte el az EGERERDŐ Zrt. Mátrafüredi Erdészeténél. Nevéhez fűződik a Mátrafüredi Erdészeti Iskola megalapítása.

Dudás Béla beosztásától függetlenül folyamatosan részt vesz a környezetnevelési munkában, a Mátrafüredi Erdészeti Iskola vezetőjeként, fő mozgatórugójaként.

2014-től a Szalajka-ház erdei szálláshely és erdei iskola központ a többnapos erdei iskolás foglalkozásoknak ad teret. Ezen a helyszínen a kisvasút, az erdei iskola, az erdei szálláshely és a vándortábor szolgáltatásai összefonód-

nak, melyeket kollégánk jól ismer, életükben kulcsszerepet játszik. Az EGERERDŐ Zrt. Erdészeti Nyílt Napjain állandó előadó.

A Vándortábor Mátra útvonalának útvonalfelelőseként egész nyáron alázatosan végzi munkáját, ami csoportokkal való kapcsolatfelvételt, személyes fogadást, a táborhelyek ellenőrzését, az aktuális problémák megoldását és erdei iskolás foglalkozások tartását jelenti.

Jelesen képviseli az EGERERDŐ Zrt.-t az Iskolában az erdő, Erdei iránytű, Aktív Osztálykirándulás programokon. Az Erdei Iskola vezetőjeként aktívan részt vesz az OEE Erdei Iskola Szakosztály munkájában. Szívügyének tartja, hogy a civil társadalom meglássa a fától az erdőt és benne az erdész kulcsszerepét.

Jól ismeri a Dél-Mátra vidékét, ökoturisztikai látnivalóit, a kisvasút múltját, így helyi erdész „idegenvezetőként” is többször kerül a képernyők elé. Fontosnak tartja a madárvédelmet, a mesterséges odútelepítési programot. A nevéhez kötődik a mátrai Madárerdő létrejötte.

A kitüntetések és elismerések sorában a Pro Silva Hungaria által frissen alapított **Roth Gyula-émlékérem** első alkalommal történő átadása következett. A díjat *Keresztes György*, a Pro Silva Hungaria elnöke és *Ripszám István*, a Pro Silva Hungaria elnökségi tagja adta át.

A díjjal a *Pro Silva Hungaria* ismeri el azon szakemberek tevékenységét, akik a névadó szellemiségéhez méltó, kiemelkedő munkásságot folytattak a folyamatos erdőborítást biztosító gazdálkodás területén, szellemi és gyakorlati tevékenységükkel nagyban hozzájárultak hazánkban és a Kárpát-medence magyarok lakta területein a Pro Silva-alapelvek szerinti gazdálkodás, az örök-erdő-gazdálkodás és általában az erdő-gazdálkodás természetközelségének fejlesztéséhez.

A 155. Vándorgyűlés nyilvánossága előtt a Pro Silva Hungaria Roth Gyula-émlékéremmel ismerte el Varga Béla munkásságát.

A Pro Silva Hungaria az emlékérem alapításával emléket állít Roth Gyula professzornak, erdőmérnöknek, az Erdőművelési Tanszék egykori tanszékvezetőjének az erdőművelés megújításában, az erdészeti tudományok és az erdészeti szakirodalom fejlesztésében, a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás megalapozása terén szerzett elévülhetetlen érdemeiért.

Varga Béla a vágásos erdőgazdálkodásban eltöltött sok évtizedes, eredményes munkája után 1989-ben a Pro Silva Europa alakuló közgyűlésén találkozott a természetközeli erdőgazdálkodás szükségességével és lehetőségével. A találkozást gyors felismerés követte: az átalakult világban a természet megőrzése kiemelten fontos a gazdasági érdekek mellett, erre a Pro Silva-szemléletű erdőgazdálkodás a legalkalmasabb.

A felismerést tettek követték: már a kilencvenes évek derekán számos gyakorló erdész ismerte meg ezeket az elveket, és igyekezett segíteni Varga Béla vezetésével a természetközeli erdőgazdálkodás megismertetését és elfogadását.

Az első időben az Országos Erdészeti Egyesület képviselte a mozgalmat a nemzetközi szervezetben, de hamarosan, 1999-ben Varga Béla elnökségével megalakult a Pro Silva Hungaria Egyesület, amely ma is aktív és eredményes tevékenységet folytat a természetközeli erdőgazdálkodás elterjesztésében és fejlesztésében.

Varga Béla az az erdész, akinek szakmai tevékenysége az elmúlt három évtizedben a legnagyobb hatást gyakorolta a magyar erdőgazdálkodásra.

Az egyesületi kitüntetések, szakmai elismerések átadása után az Év Erdésze Országos Verseny ünnepélyes eredményhirdetése következett.

Idén 17. alkalommal került megrendezésre a döntő, ahol összesen 21 versenyző mérte össze a tudását. A döntőbe kerülést megelőzték a helyi válogató versenyek. Az országos döntő idei helyszínét a Sárvári Erdészeti Igazgatóságnak a kezelésében lévő országos hírű káldi Farkas-erdő és a Káld-Hidegkúti Ökoturisztikai Központ adta. Köszönet illeti a szervezőket, valamint

második helyezettje: **Torkos Péter, a Bakonyerdő Zrt. erdésze lett.**

Az első díj az **Andreas STIHL Kft.** felajánlásából STIHL termékekre vonatkozó 500 000 Ft értékű vásárlási utalvány volt. **Az Év Erdésze Verseny első helyezettje és az Év Erdésze cím birtokosa: Gombkötő Balázs, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. erdésze lett.**

Torkos Péter, Gombkötő Balázs, Rada Ferenc és András Zsolt

a lebonyolítást segítő bírókat. Az egyes versenyszámok első helyezettjei oklevelet és a támogatók által felajánlott tárgyjutalmat kaptak, amely április 25-én, az Év Erdésze Verseny záró eseményén került átadásra.

Az ünnepi közgyűlés keretében az Év Erdésze Verseny 2025. évi legjobbjait, a dobogósokat, valamint egy **különdíjat** elnyert versenyzőt díjaztak. A versenyt lebonyolító házigazda azért ajánlotta fel a versenyen kívül induló, Erdélyből érkezett **András Zsolt tagtársunknak a különdíjat, mert a versenyen elért pontszáma dobogós helyezést ért volna.**

A különdíjat az azt felajánló Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgató-helyettesei, **Czvitkovics Tünde és Gánzó Csaba**, míg az országos döntő helyezetteinek díjait **Andrésiné dr. Ambrus Ildikó** technikus alelnök (OEE) és **Kardos Bendegúz** (Szombathelyi Erdészeti Zrt.), a verseny főszervezője adta át.

A harmadik díjat a **KOS FASHION KFT.** ajánlotta fel, amely 350 000 Ft értékű vásárlási utalványt tartalmazott. Az Év Erdésze Verseny harmadik helyezettje: **Rada Ferenc, a NEFAG Zrt. erdésze lett.**

Második díj az erdészeti és vadászati termékeket forgalmazó **Grube Kft.** felajánlásából 450 000 Ft értékű vásárlási utalvány volt. Az Év Erdésze Verseny

Az egyesületi Vándorgyűlések hagyománya, hogy megemlékezzünk az elmúlt találkozó óta elhunyt kolégákról, tagtársakról. Az időközben eltávozottakra **dr. Sárvári János**, könyvtárunk őre emlékezett, alábbi névsoruk felolvasásával.

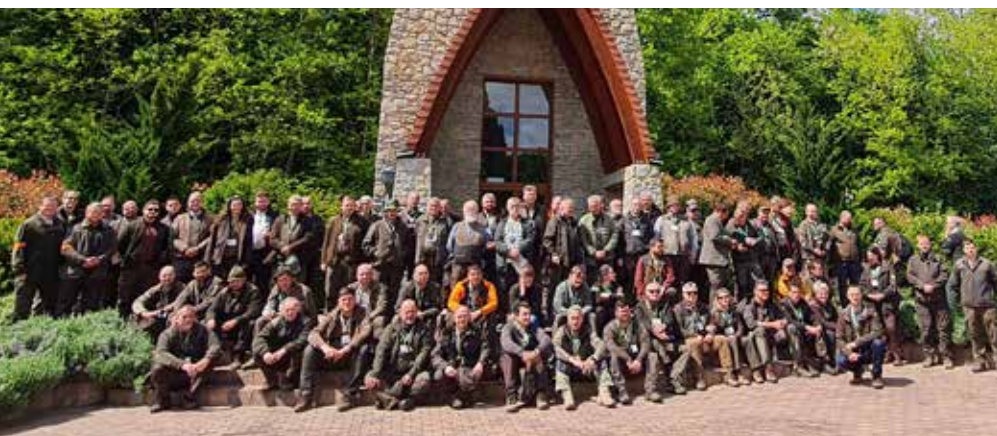
Altrichter Sándor erdésztechnikus, Balogh József erdésztechnikus, Bándli Péter erdésztechnikus, Barta Mihály erdésztechnikus, Bischof Ferenc erdésztechnikus, Bolla Sándor Bedő Albert-díjas erdőmérnök, Burai Csaba erdésztechnikus, Dimény György erdőmérnök, Domján Gábor erdésztechnikus, Doszpot Tamás erdőmérnök, Endre László erdésztechnikus, Fábian Gáborné erdőmérnök, Fuják József erdőmérnök, Godzsák Tibor kertésztechnikus, vadgazdálkodási szakmérnök, Hajdu Imre Deccret József-díjas erdésztechnikus, Hanyvári Zsolt gépészmérnök, tanár, Héjj Szabolcs erdőmérnök, Hoffmann Mátyás Deccret József-díjas erdésztechnikus, Horváth Imre erdésztechnikus, Janata Károly erdésztechnikus, Kovács Jánosné született Száraz Ilona erdésztechnikus, Kovács László erdésztechnikus, Lenár György Miklós erdőmérnök, Magosi József erdésztechnikus, Mésző Ferenc erdésztechnikus, Mihalics Gyula erdésztechnikus, Palkovics Zoltán erdésztechnikus, Pásztai Erzsébet erdőmérnök, Petz Ádám erdésztechnikus, Popovich Mihály erdőmérnök, Pölbe József erdésztechnikus, Právetz Antal erdőmérnök, Radány Tibor erdésztechnikus, Rezsőny István erdésztechnikus, Rozmann Antal erdésztechnikus, Somlai Dénes erdésztechnikus, Steierlein József erdésztechnikus, Stübán Árpád Kaán Károly-díjas erdőmérnök, Szabó János erdőmérnök, Szalai Károly erdésztechnikus, Szeverényi Ferenc erdésztechnikus, Tóth Ágoston erdőmérnök, Tóth Lajos erdőmérnök, Turza Tibor erdőmérnök, Vas László erdésztechnikus, agronómiai üzemmemök, Virágh István erdésztechnikus, Volford Erzsébet erdésztechnikus, Vörösmarty Zoltán erdésztechnikus, Zsibók András erdőmérnök, mérnök-tanár

Az Ünnepi Közgyűlés az erdész himnusz közös elénekülésével és az egyesületi zászlók kivonulásával ért véget. Ezt követően a központi helyszínen, a Sárvári Arénában díszvacsorával és baráti találkozóval folytatódott a rendezvény, amelynek alkalmából Kozma Ákos, az Alapvető Jogok Biztosa mondott pohárköszöntőt.

Szerkesztette, referálta: **Nagy László**
Fotó: **Benkő Sándor**

Az OEE 155. Vándorgyűlésének második napján, május 16-án, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. tartalmas programokon keresztül nyújtott betekintést az általuk kezelt állami erdőterületek komplex gazdálkodási feladataiba, az aktuális szakmai kihívásokba, kóstolót adva egyúttal – a Vendvidéktől a Ság hegyig – a vármegye változatos természeti, történeti, kulturális, néprajzi és épített értékeiből, bemutatta egyben az állami erdészeti társaság sokrétű, és szerteágazóan összetett feladatrendszerét.

Tölgygazdálkodás a Farkas-erdőben

A 2025. évi vándorgyűlés 1. terepi programján a gazdag erdészettörténeti múlttal rendelkező, méltán híres Vas vármegyei Farkas-erdőbe kalauzoltuk vendégeinket, amely egy 7200 hektáros, zömében gyertyános-kocsánytalan tölgyes faállományokból álló erdőtömb.

Schberg Lőrinc erdőmester síremlékénél Tóth Máté fahasználati előadó ismertette a kiváló erdész elődünk szakmai munkásságát. A bajor származású erdész 1884-től haláláig, 1938-ig szolgált a Farkas-erdőn. Irányításával a leromlott állapotú legelőerdőből közel 50 év alatt kiemelkedő minőségű zárt, kétszintes gyertyános-kocsánytalan tölgyes és gyertyános-kocsányos tölgyes állományok váltak. Síremlékén Kiss László, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke és Horváth István kerületvezető erdész helyezte el a tisztelet és az emlékezés koszorúját.

Egy 2,5 km-es túra során, dr. Nagy László erdőművelési műszaki vezető szakmai vezetésével, különböző korú természetes mageredetű és mesterséges gyertyános-kocsánytalan tölgyes, valamint gyertyános-kocsányos tölgyes

erdősítéseket tekintettünk meg. Először egy kiváló fejlődésű, négyéves, mesterséges gyertyános-kocsányos tölgyes erdősítést néztünk meg, ahol a térségben gyakori előfordulású seprőzanót okozta kihívásokat is szemlélítettük. A következő állomás egy cser elegyes, már befejezett korú, természetes mageredetű gyertyános-kocsánytalan tölgyes erdősítés volt.

Majd a Soproni Egyetemmel 2005-2011 között közösen végzett ERFARET kutatást tekintettük meg, mesterséges és természetes erdőfelújítási eljárásokat hasonlítottunk össze a Bejcggyertyános 10C erdőrésztben. A kísérlet során tarvágást követő – kocsányos/kocsánytalan tölgy makkvetéssel és csemeteültetéssel végzett – mesterséges erdőfelújítást, ernyős fokozatos felújítógátat, valamint csoportos fokozatos felújítógátat alkalmaztunk. Az elmúlt 20 év megmutatta, hogy mindhárom eljárás sikeresnek bizonyult. A mesterséges felújításokban az ágfeltisztulás előrehaladott, míg a természetes felújítások sűrűség állapotuk révén kiemelkedő ökológiai értéket képviselnek, 6–10 db

KKT/m² tőszámmal. Ezek után egy 2010-ben elkezdett lékes szálalóvágásos erdőfelújítást mutattunk be, amelyet a most 135 éves gyertyános-kocsánytalan tölgyes faállományban a 2009-es gazdag kocsánytalan tölgy makktermésre alapoztunk. A 2016. évi lékbővítést követően alakultak ki mára a 1–1,5 fahossz méretű lékek. Az így létrejött több fajgazdag „újulatkúp” nemcsak az erdész, hanem minden természetkedvelő számára látványos és jelentős eredmény.

A következő megálló a Farkas-erdő ökoturisztikai helyszíne, a Banyafai kirándulóhely volt, ahol rövid pihenő után egy 129 éves szlavón tölgyest tekintettünk meg. A többletvízhatástól független hidrológiájú termőhelyen tenyésző szlavón tölgyesben számottevő makktermés nem jelentkezett, ezzel is alátámasztva a szlavón tölgy jelentős talajvízigényét. A terepi program zárásaként a Káld-Hidegkúti Ökoturisztikai Központot és a Kisboldogasszony-kápolnát tekintették meg a kollégák. A kápolnában megcsodálhatták a csíksomlyói zárándokhely Madonna-szobrának pontos, kicsinyített mását. A szakmai program célja az volt, hogy bemutassuk a gyertyános-tölgyesekben alkalmazott erdőfelújítási gyakorlatainkat, valamint párbeszédet folytassunk, hogyan lehet a leghatékonyabban a klímaváltozáshoz alkalmazkodó és a folyamatosan változó társadalmi elvárásoknak megfelelő erdőgazdálkodást folytatni érdeinkben.

Nagy László erdőművelési műszaki vezető,
Tóth Máté erdőmérnök
gyakornok
Fotó: **Nagy László,**
Tóth Máté,
Nemes Piroska

Az 1, 5, 6, 7
terepi
programok
összefoglaló

Ság hegy és környékének bemutatása

Az Országos Erdészeti Egyesület 2025. évi vándorgyűlésének egyik tartalmas programja volt a Sárvári Erdészeti Igazgatóság működési területén található Kemeneshát és Kemenesalja kulturális és történelmi értékeinek felfedezése. A Sárvár Arénától két busszal utaztunk a helyszínre, közben Sárvár történelméről, a Sárvári Erdészeti gazdálkodásáról, valamint az útvonal mellett található természeti érdekességekről, például a védett királyné gyertyájának élőhelyt adó erdőkről kaphattak rövid ismertetést a résztvevők.

Első megállónk Nagysimonyi határában volt, az Ostffyasszonyfai Hadifogoly-temető, első világháborús emlékhely. *Csapó György* erdészeti igazgató köszöntötte a vendég kollégákat, majd *Tóth Róbert* hagyományörző-történész az első világháborús hadifogolytábor megépültéig, valamint a hadifogoly-temető szükségszerű kialakításáig vezető történelmi tényekről beszélt. *Szlama József*, Nagysimonyi korábbi polgármestere, az Ostffyasszonyfai Hadifogoly-temető és Hadisírgondozó Egyesület egykori elnöke mesélt a szocializmus időszaka alatt feledésbe merült és elhanyagolt hadifogolytemető újrafelfedezéséről, méltó állapotba hozataláról. Végül *Hetényi József* helytörténész, numizmatikus a táborban használt pénzek, valamint az ott raboskodó mesteremberek által készített használati tárgyak bemutatásával szemléltette a hadifoglyok életét. A háború borzalmaira és a fogság szenvedéseire emlékeztető temetőben a vándorgyűlés résztvevői is lerótták kegyeletüket. Az emlékhely különleges történelmi jelentőséggel bír, hiszen a háború idején több ezer hadifogoly lelte itt végső nyughelyét.

A következő állomás Celldömölk volt, ahol a csapat kétfelé vált. A két csoport egymást váltva tekintette meg a Nagyboldogasszony-templomot és a hozzá tartozó múzeumot, valamint a Kemenes Vulkán Park látogatóközpontot. A templom nemcsak vallási, hanem művészeti értékeivel is lenyűgözte a látogatókat. A múzeumban a település történelmét, hagyományait ismerhették meg, miközben a helyi kultúra és vallásos élet gazdag örökségébe is bepillanthattak.

A Kemenes Vulkán Park látogatóközpont nem hétköznapi épületében a különböző szinteken a Föld, valamint a Naprendszer bolygóinak vulkanikus tevékenységével ismerkedhettek meg

a résztvevők, majd a Kárpát-medence tűzhányóiról, végül a kiállítást ihlető Ság hegyről kaptak részletes ismertetést a múzeum munkatársaitól.

A két busz utasai a Ság hegy lábánál találkoztak újra, hogy egy finom tűzóraival felkészüljenek a következő, talán a legemlékezetesebb élményre. A Ság hegy kibányászott kráterében *dr. Meszterbázy Attila* botanikus ismertette a hegy kialakulásának geológiai és kultúrtörténetét, növénytani érdekességeit.

A kráterből meredek lépcsősor vezetett a hegy felső fennsíkjaán található trianoni kereszthez, amely a nemzetvesztés fájdalmát és a magyar történelem tragikus pillanatát örökíti meg. A kereszt építésének történetéről, hányszor sorsáról *Döme László* kerületvezető erdész, Celldömölk történetének lelkes kutatója adott át ismereteket az érdeklődő közönségnek. A kereszt megkoszorúzása lehetőséget adott a közös emlékezésre.

A terepi programon nemcsak a természet szépségeit és a történelmi helyszíneket fedezhették fel a résztvevők, hanem lehetőségük nyílt arra is, hogy a helyi közösségek hagyományait, kultúráját is megismerjék.

Horváth Gábor tervező

Fotó: **Kronekker József,**
Markó András

A sárvári Nádasdy-vár megtekintése és a SoE ERTI bemutatkozása

A vartúra során nemcsak a múzeumot tekintették meg a program résztvevői, rendhagyó történelmi leckét véve a Sárvárhoz kötődő izgalmas eseményekből, hanem *Takács Zoltán Bálint* és *Reinhardt Gabriella* tárlatvezetők bemutatták az itt élt történelmi családok kevésbé ismert történeteit, maradandó élményt nyújtva ezzel minden résztvevő számára.

A Nádasdy-vártól alig néhány száz méterre található a 10 hektáros Sárvári Arborétum, amely egyúttal az intézményesített erdészeti kutatás központjának, az Erdészeti Tudományos Intézetnek az otthona. Az intézeti látogatás során bepillantást nyerhettek a látogatók az Ökológiai és Genetikai Laboratóriumokban folyó munkákba. Emellett az Intézet vezető kutatóinak segítségével megismerkedhettek a klímaváltozás

erdőket érintő legfontosabb kihívásaival és az azokra adható válaszokkal, amely tekintetben megállapítást nyert, hogy éghajlati változásokkal szemben, a bizonytalanságok ellenére, most kell cselekednünk, erőteljesen és meggyőződéssel:

- El kell határozni, hogy merész lépéseket tegyünk!
- A cselekvés során vállalnunk kell a hibák kockázatát is, és tanulunk kell ezekből a hibákból!
- Egyesíteniünk kell erőnket más szereplőkkel!

A társadalom aggódik az erdő jövője miatt a klímaváltozással kapcsolatban, és nem feltétlenül van meggyőződve az erdőgazdálkodók által az erdő éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodására tervezett intézkedések helyességéről. Ezt a szempontot figyelembe kell venni

az erdőkkel kapcsolatos kutatások eredményeinek közlésében, hiszen az erdők ügye ma már nemcsak tudományos-technikai kérdés, hanem a társadalmat is érinti.

Az intézet stratégiája, hogy hosszú távú terepi mérésekre alapozott biztos tudást hozzon létre, amely megalapozza az erdőket érintő hosszú távú döntéseket, szemben a ma egyre jobban terjedő intuitív, érzelemvezérelt magyarázatokkal.

Ennek során a genetikai erőforrások feltárása és hasznosítása, a hosszú távú monitoringok és tartamkísérletek eredményeinek gyakorlati alkalmazása, valamint bioökonómiai elemzésekre alapozott döntéstámogatás jellemzik a tevékenységét a Soproni Egyetem szervezeti keretei között, az egyetem karaival együttműködésben.

Az intézet fontos feladatának tartja, hogy hozzájáruljon a gyakorlat és a kutatás közötti kapcsolat fenntartásához: a valós napi gazdálkodói igényeket figyelemmel kísérve, tudásátadással és szaktanácsadással támogassa a teljes személyzet készségfejlesztését egy gyorsan változó világban az egyetemen folyó oktatási tevékenységén túlmutatóan.

A látogatás során megismerkedhettek a program résztvevői a Sárvári Arborétum erdészeti, kultúrtörténeti és botanikai szempontból figyelmet érdemlő látnivalóival, amely során megerősítést nyert, hogy az arborétumi munka újra felértékelődött, mind a gyorsan változó klíma lehetséges új megoldásainak kísérleti helyszínéeként, mind a városfásítások testtüzeméeként, valamint a társadalmi kapcsolatok fejlesztése érdekében tett erőfeszítések terén. Az arborétumi séta közben lehetőség volt egy méhészeti kiállítás megtekintésére is és a Sárvári Méhészegyesület tagjaival történő tapasztalatcserére.

Az Agrárminisztérium támogatásával, Sárvár városa és a SOE ERTI összefogásával megvalósuló városerdészeti projekt bemutatásával zárult a program, amely kapcsán már az ember jóléte kerül a vizsgálat középpontjába, új megoldásokat keresve a zöld infrastruktúrák fenntartására, fejlesztésére.

Szöveg és kép:

Király Éva
(SoE ERTI)

Összefoglaló
film a szakmai
programról

Erdőgazdálkodás a Kőszegi- hegységben

Sárvárról elindulva, Velem település irányából érkezünk a Kőszegi-hegységbe. Az utazás során programfelelőseink tájékoztatást adtak a Szombathelyi Erdészeti Zrt.-ről, Vas vármegyéről, Sárvár és Szombathely történelméről, gazdaságáról, kultúrájáról.

Az első terepi megállónál az Írott-kő alatti lucfenyvesek pusztulásáról esett szó. Az elmúlt években jelentkező szűkárósítás elsősorban az idősebb lucosokat támadta meg, bár a sík- és dombvidéki területeken egyre nagyobb problémát okoz a fiatal állományokban is. A bemutató helyszínén, a Kőszeg 41D erdőrészletben 2019-ben szükségessé vált egy 95 m³-es egészségügyi termelés, mely során arra törekedtünk, hogy csak a károsítással érintett szára-

dó foltokat termeljük le. Az volt a tapasztalat, hogy ezekkel a kárfelszámoló kis területű termelésekkel nem állt meg a fenyő pusztulása. Az erdőfelújítás itt erdeifenyő csemetével történt.

A Hörmann-forrástól gyalogosan indultunk tovább az Országos Kéktúra útvonalán, a hegységre jellemző bükkös állományokon keresztül. Az út során megismerkedtünk a kőszegi bükkgazdálkodással, a domborzati viszonyok miatti kihívásokkal, valamint a nagyfokú természetvédelmi korlátozásokkal. A Kőszeg 41E erdőrészletben a harveszteres növedékfokozó gyérítés utáni állapotot tekintettük meg, majd a Kőszeg 43H erdőrészletben a természetes felújítás fokozatait mutattuk be a tisztításig bezárólag.

Következő megállónk a Stájer-házi Erdészeti Erdei Iskola és Múzeum volt. Itt megtekintettük a berendezett múlt századi erdészeti irodát, megismerkedtünk az erdőgazdálkodás alapelveivel, a Kőszegi-hegység botanikai feltárásának múltjával, képet kaphattunk a hegységet alkotó kőzetekről, a helyi rovarvilág egy részét is láthattuk. A hegység méretarányos domborzati makettje segíti a látogató eligazodását és a nevezetes pontok megismerését.

A Stájer-házak története Mária Terézia 1769-ben kiadott erdőrendtartásával

kezdődik. A házakat Kőszeg város 1770-ben – amikor az itteni erdők jelentős része a város tulajdonába került – két, Stájerországból származó erdész részére építette. E festői környezetben nyitotta meg kapuit Vas megye első erdészeti erdei iskolája.

A közelben található Kőszeg 43E erdőrészletben ünnepélyesen megnyitottuk ökoturisztikai bemutatóhelyként a Stájer-házi kertet, a különleges egzotikából álló gyűjteményt. Az 1960-as években, a vasfüggöny leereszkedése miatt felhagyott erdészeti kísérleti csemetekert helyén mára érigő fái alkotnak állományt, a duglászfenyőktől a mamutfenyőig.

A következő állomáshely a Pintértető volt, ahol a kocsánytalantölgy-gazdálkodással ismerkedhettünk meg. Megtekintettünk folyamatban lévő és befejezett természetes felújításokat a Kőszeg 65D1 és 65D2 erdőrészletekben.

Innen gyalogosan mentünk tovább egyes tölgyeseken és bükkös felújításokon keresztül a program utolsó helyszínére, a Hétforráshoz. A bővizű forrást 1896-ban, a millennium tiszteletére építették ki, hét kifolyónyílással, amelyek a honfoglaló hét vezér nevét viselik.

Ezen az állomáshelyen tájékoztatást kaptunk az igazgatóság ökoturisztikai létesítményeiről, berendezéseiről, valamint a Kőszegi-hegységben az elmúlt években előforduló havária helyzetekről. A Hétforrás szomszédságában is látható a 2014. évi Yvette ciklon által okozott viharkár hatása.

A szakmai programok és baráti beszélgetések végén buszra szállva visszautaztunk Sárvárra, ahol a vándorgyűlés záró rendezvényét tartották.

Szöveg: **Pernes Balázs**
erdőművelési műszaki vezető

Kép: **Bertók Bíborka,**
Kondor Bálint,
Nemes Piroska

Összefoglaló
film a szakmai
programról

Szombathelyi városnézés és a Kámoni Arborétum

Szombathely (Savaria) Magyarország legrégibb városa, melyet Claudius római császár i.sz. 43-ban alapított. A település a Perint- és Gyöngyös-patakok partján épült fel. Magyar városként 1578-ban nőtt meg a regionális szerepe, amikor Vas vármegye székhelyévé vált, majd Mária Terézia 1777-ben püspöki székhellyé tette. A 19. század második felében jelentős fejlődésen ment keresztül, a vasútépítéseknek köszönhetően a Nyugat-Dunántúl legfontosabb vasúti központjává vált, közlekedési jelentősége miatt népessége rohamos növekedésnek indult, illetve a város arculatát a mai napig meghatározó eklektikus és szecessziós épületek is ekkor épültek.

A városnézés során idegenvezetők segítségével elevenítettük fel a történelmet, ismertük meg a vármegye székhelyét. Első állomásunk a püspöki palota (Püspökvár), ill. a nagytemplom (Sarlós Boldogasszony-székesegyház) volt, amely az ország harmadik legnagyobb temploma. A Berzsényi Dániel téren (Megyeháza,

Schmidt Múzeum) átkelve értük el a Főteret (Szentháromság-szobor), majd betértünk az Iseum Savariense-be. Itt a tárlatvezetés során betekintést nyertünk a római világba, a rengeteg régészeti lelet fellelőitette Pannónia provincia életét.

Utunkat a Fő téren át folytattuk (szökőkút, Joyce-szobor, Császárkő, ferences templom), messziről rápillantottunk a Szent Márton-templomra, melynek közelében látta meg a napvilágot Szent Márton, a város leghíresebb szülötte, a későbbi tours-i püspök. Látogatást tettünk a Történelmi Témaparkban, ahol frissítőkkel, elemózsiával láttuk vendégül a program résztvevőit.

Ezt követően buszokra szálltunk, hogy meglátogassuk a Kámoni Arborétum és Ökoturisztikai Központot. Az út során röviden ismertettük az arborétum történetét, valamint megemlékeztünk *dr. Saághy Istvánról*, akit az arborétum alapítójának tekintünk. Munkája során részt vett Szombathely fásításában is, ennek emlékét őrzi

az útvonalunkban is érintett Paragvári út védett feketefenyő fasora.

Az arborétumot *Németh Gábor* arborétumvezető mutatta be. Azt az 1860-as években *Sághy Mihály* (Saághy István édesapja) földbirtokos alakította ki. A tervszerű fejlesztés eredményeképpen ma a Kámoni Arborétumban található Magyarország leggazdagabb fásszárú gyűjteménye, közöttük jó néhány igazi ritkaság. Az 1950-es években a természetvédelmi területté nyilvánították.

Az arborétum fejlődését és második „aranykorát” 1953-tól számíthatjuk. Ekkor vette át működtetését az Erdészeti Tudományos Intézet, melynek jogutódja, a SOE ERTI azóta is kezelője. A *Bánó István* kezdeményezésére már korábban elkezdődött kutatói munka alapján Kámon lett az ERTI Fenyő- és Nyármesítő Kutatóállomása. A fenyőmagtermesztési kísérleteket 1975-ig Bánó István, majd *dr. Mátyás Csaba* vezette, aki személyesen is megtisztelte a rendezvényt. Hallhattunk kutatásairól, a génmegőrző munka személyes tapasztalatairól, valamint a klímaváltozás és az erdész szakma ezzel kapcsolatos kihívásairól is.

Az arborétum megtekintése után megköszöntük a Soproni Egyetem Erdészeti Tudományos Intézetének közreműködését, Németh Gábornak, az arborétum vezetőjének a színvonalas kalauzólást és a szakmai ismeretterjesztést.

Szöveg: **Tóth Péter** tervező

Fotó: **Tóth Péter, Zsiga András, Cvitkovicsné Tóth Tünde**

Határokon átívelő szakmai kapcsolatok – Túra a Hármashatárkőhöz

A Vendvidék és környéke az ország legnyugatibb részén fekszik, ami nemcsak a természeti szépségei miatt különleges, hanem azért is, mert egyedülálló módon kapcsol össze három országot – Magyarországot, Szlovéniát és Ausztriát. Ezt tapasztalhatta meg az a közel 50 fő, akikkel útnak indultunk a történelmi jelentőségű Hármashatárkőhöz. A program vezetője *Berdár Zoltán*, a Szentgotthárdi Erdészeti Igazgatóság erdőművelési műszaki vezetője volt, aki nemcsak a tájékozódásban segített, hanem történetekkel, érdekességekkel is színesítette az utat.

A program Sárvárról indult, ahonnan a csoport busszal utazott a szlovén oldalon található Tromeja parkolóig. Innen indult a körülbelül 2,5 kilométeres gyalogtúra, amely enyhe emelkedőn, vadregényes erdei utakon vezetett fel a Hármashatárkőhöz – ahhoz a ponthoz, ahol a három ország határa összeér. A hosszú buszon eltöltött idő után boldogan keltünk útra.

A Hármashatárkő nemcsak földrajzilag különleges, hanem szimbolikusan is sokat jelent. Az első világháború után állították fel az első emlékoszlopot a térségben elesettek tiszteletére.

Később, a vasfüggöny-korszakban a terület zárt, nehezen megközelíthető zóna lett, ahol a hármashatár inkább elválasztott, mint összekötött. Ma azonban újra nyitott és szabadon bejárható helyszín. A túra résztvevői is ezt a szabadságélményt vihették magukkal.

A határkőhöz érve pihenő következett, ahol tűzóraival és frissítőkkel is vártuk a vendégeinket. A beszélgetések középpontjában az erdészek közti nemzetközi együttműködés és Vendvidék közös természeti öröksége állt.

A túra csúcspontja azonban nemcsak a látványos határkő volt. Meglepetésprogram is várta a résztvevőket: a határkőnél Nagy Zoltán sörcsapoló mester kínálta különleges italait, miközben a vendégzenekar élő zenével teremtett igazi piknikhangulatot. A résztvevők a frissítő elfogyasztása közben vidáman beszélgettek a három ország találkozásánál – az élmény valóban határokon átívelő volt.

A visszaút sem volt kevésbé látványos: a csoport Felsőszőlőnk felé vette az irányt, végigbarangolva a Hampó-völgy ösvényeit. Ez a völgy különösen kedves az erdészek számára, hiszen az itt alkalmazott természetközeli

gazdálkodás jó példája annak, hogyan lehet úgy dolgozni az erdőben, hogy közben a táj megőrizze vadregényes, változatos jellegét. Kiérve a völgyből kisbuszokkal Felsőszőlőnkre utaztunk, ami egyben a szakmai nap végét is jelentette. Számos élménnyel gazdagodva ott buszra szálltunk, és Sárvár felé vettük az irányt.

A Hármashatárkőhöz tett látogatás jó példája annak, hogyan fonódik össze természet, történelem és szakmai együttműködés egy olyan tájegységben, mint a Vendvidék. Bízunk benne, hogy a túra résztvevői nem csupán a földrajzi határokat lépték át, hanem a szakmai és emberi kapcsolatokat is erősítették. Reméljük, hogy hazaérve mindenki pozitív élményekkel tekint vissza az itt eltöltött különleges napra.

Gyarmati Julianna erdőmérnök
gyakornok

Fotó: **Berdár Zoltán** erdőművelési
műszaki vezető

Néprajzi betekintés az Őrség szerez településeinek világába

Az Őrség nemcsak különleges tájaival, hanem gazdag hagyományaival és élő népi kultúrájával is méltán vonzza az érdeklődőket. A néprajzi kirándulásra két busszal, mintegy 80 fővel indultunk. Nagy örömről a szép időben vidám hangulat jellemezte a napot.

Egy órányi buszos utazás után érkezünk meg az első helyszínre, Magyar-szombatfára, ahol *Vörös Gábor* fazekasmester és kollégáink már vártak minket. A program szakmai vezetője, *Farkas Rolf*, a Szentgotthárdi Erdészeti Igazgatóság tervezője szívélyesen köszöntötte a vendégeket, ezután két részre osztotta a csoportot, akik egymást váltva vettek részt a foglalkozásokon.

A csoport egyik fele a fazekasság csínját-bínját ismerhette meg. A fazekasmester bemutatta az agyag formálásának fortélyait, és betekintést adott a térség híres kerámiaművészetébe, amely évszázadok óta szerves része az Őrség kézműves kultúrájának. Aki kedvet érzett, ki is próbálhatta a korongozást, így vendégeink nemcsak nézhették, hanem kézzel is tapasztalhatták, milyen precizitást és türelmet igényel ez a mesteresség.

Eközben a csoport másik fele – pár méterrel távolabb – a falu zsúpfedeles

tájháza, a Fazekasház mellett tudhatott meg számos érdekességet *Pappné Cservék Gizellától* a helyi építészeti kultúráról és a fazekasság történetéről. A Fazekasház híven őrzi a múlt emlékeit. Itt még láthatóak a régi idők építészeti sajátosságai, tárgyai, eszközei. Az érdeklődők bepillanthattak a múltba: láthatták, hogyan éltek és dolgoztak az őrségi emberek egykor, és hogyan őrzik ma is ezeket az értékeket a helyi mesterek és faluközösségek.

Miután mindenki részt vett mindkét programrészen, egy kisebb pihenőt tartottunk, frissítővel vártuk a vendégeket. Emellett jellegzetes őrségi különlegességet is volt lehetőség kóstolni, ugyanis házi rétesek is kerültek az asztalokra.

Utunk ezután az Őriszentpéteri Szent Péter Plébániához, a település Árpád-kori templomába vezetett. *Dóka Ferenc*, helyi plébános köszöntötte a vendégeket, és őszinte átéssel mesélt a templom történetéről, múltjáról, jelenéről, valamint kitért annak vallási és közösségi szerepére is. A román és gótikus elemeket őrző templom nemcsak építészeti érték, hanem az Őrség egyik lelki központja is, így ez a megálló különösen tartalmas élményt nyújtott.

Délután a terepi nap utolsó állomása, Szalafő következett, ahol *Gergőcs Miklós* tökmagolajkészítő mester műhelyéhez érkeztünk. Hagyományos tökmagolajütő módszerekkel dolgozva mutatta be a mesteresség fogásait, amit az érdeklődők ki is próbálhattak. A bemutató során végig lehetett követni, hogyan válik a pörkölt tökmag illatos, zöldesfekete olajjává – és természetesen kóstolásra is lehetőség nyílt. A program végén, az árnyékot adó fák alatt megpihenve és felfrissülve készültünk fel a visszautazásra. Öröm volt látni, hogy érdeklődő szakmai eszmecserék és felszabadult baráti beszélgetések is kialakultak, amelyek hozzájárultak a nap jó hangulatához.

Végül visszautaztunk Sárvárra, ahonnan mindenki új élményekkel gazdagodva és az Őrség hagyományai iránti még nagyobb tisztelettel térhetett haza. A programok kiváló lehetőséget adtak arra, hogy a résztvevők ne csak szemlélői legyenek az értékeknek, hanem valódi kapcsolatba is kerüljenek azokkal, legyen szó mestersegekről, épített vagy természeti örökségről.

Szöveg és kép: **Gyarmati Julianna**
erdőmérnök gyakornok

A Jeli Varázskert és az oszkói szőlőhegy

A Sárvár Arénától 2 autóbusszal, közel 100 fővel indultunk a Jeli Arborétumhoz. A 30 perces utazás remek alkalmat adott arra, hogy bemutassuk vendégeinknek a Szombathelyi Erdészeti Zrt., valamint a Vasvári Erdészeti Igazgatóság munkáját és a Jeli Arborétum történetét. Megérkezésünk után egy könnyed frissítő mellett a Vasvári Erdészeti Igazgatóság munkatársai köszöntötték a résztvevőket.

A Jeli Arborétum szakvezetése a Felső Parkkal kezdődött, ahol az arborétum alapítójáról, gróf Ambrózy-Migazzi Istvánról is megemlékeztünk, aki meghatározó szerepet játszott a lomblevelű örökzöld cserjék és fák kontinentális klímán való honosításában, kertészeti, tájépítészeti szemléletének alakításában. A 107 hektáros terület az Ambrózy hagyatékát képező Felső Parkból, a közel 5000 rododendrontövet magába foglaló alátélepített erdeifenyvesből, és 10 tőlünk távoli, mérsékelt övi (európai, ázsiai és észak-amerikai) táj fászfáru fajait bemutató tájvezetből áll.

A 1,5 km hosszú akadálymentesített tanösvényen a liliumfa és tulipánfa közötti különbségekről, a háziméhre mérgező rododendronnektárról is szó esett. Nem maradhatott ki a sárga rododendron (*Rhododendron luteum*) megszimatolása sem. Az alátélepített fenyvesben a lila színű ketaba havasszépék (*Rhododendron catawbiense*) és a citrom-, valamint narancssárga színekben pompázó narancsvörös azáleák (*Rhododendron calendulaceum*) hívták fel magukra a figyelmet. A II. világháborúban kialakított lövészárkok bemutatása után a ka-

liforniai óriástobozú fenyő (*Pinus coulteri*) közel 3 kg-os tobozai keltették fel az érdeklődést.

A Szombathelyi Erdészeti Zrt. kezelésében lévő kert megkülönböztetett szerepet játszik a társaság ökoturisztikai létesítményei között, így itt folyamatos és jelentős fejlesztések történnek.

A tájövezetek részben kiemelkedő látnivaló a gróf Ambrózy-Migazzi István kilátó, valamint a sziklás-hegységi tájvezetben kialakított lombkoronasétány, ahol 10 m magasból le is csúszhattunk a hegyi mamutfenyők (*Sequoiadendron giganteum*) között.

A japán övezetben a bambuszok között sétálva, egy kis dombtetőre felkapaszkodva értük el a Lilaakác Pihenőpontot, melynek ünnepélyes megnyitóját színesítette az autentikus japán dobzenét játszó Ataru Taiko zenekar.

A hangulatos zenei előadás után könnyed ebéd adott erőt a Mediterrán Kert megtekintéshez, ahol a klímaváltozás hatására telepíthetővé vált olajfák (*Olea europaea*), kínai kenderpálmák (*Trachycarpus fortunei*), havasi eukaliptuszok (*Eucalyptus gunnii*), parafatölgyek (*Quercus suber*) kerültek ismertetésre.

Az arborétum kijáratára felé haladva a kínai csillagsomok (*Cornus kuosa*) feltűnő fehér, rózsaszín fellevelei késztették a programon résztvevőket megállásra. Az arborétum illatával telítődve ismét buszra szálltunk, a főleg fehér akácok, erdeifenyők alkotta állomány között haladó Borhordó út végén az oszkói szőlőhegyhez értünk.

Az itt működő Hegypásztor Kör munkatársai betekintést engedtek a zsúpkészítés fortélyaiiba, valamint lehetőséget biztosítottak a térségre jellemző műemléki prэшázak megtekintésére. A helyiek által egyszerűen pincének nevezett – bár a föld felszíne felett elhelyezkedő – szőlőhegyi épületek legalább két helyiségből álltak: bortároló és préstér, de gyakran egészítette ki ezt egy pihenőszoba, hiszen a szőlőhegy a munka mellett a szórakozás és a közösségi élet színtere is volt. Így tehát a nap végén a Vasi-Hegyhát néprajzi és népi építészeti ismereteivel felvértezve indultunk vissza a záró rendezvényre, Sárvárra.

Ruborits Tamás

ökoturisztikai
műszaki vezető

Fotó: **Benkő Sándor,**
Nemes Piroska,
Tóth Csenge

Összefoglaló
film a szakmai
programról

A 155. OEE VÁNDORGYŰLÉS VÁNDORZÁSZLAJÁNAK ÁTADÁSA

Fegyelmezett, emlékezetes és magas színvonalú esemény – így jellemezte a 155. Vándorgyűlést az Országos Erdészeti Egyesület főtítkára a rendezvény sárvári záróünnepségén. Elmer Tamás egyúttal köszönetet mondott a szervezésért a Szombathelyi Helyi Csoportnak és a Szombathelyi Erdészeti Zrt.-nek.

Az Egyesület vándorzászlaját Kardos Bendegúztól, a Szombathelyi Helyi Csoport elnökétől, és Bugán Józseftől, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatójától a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Helyi Csoport titkára, Pák Attila, valamint a NYÍRERDŐ Zrt. vezérigazgatója, Hidas Tibor vette át.

A állami erdészeti társaság vezetője köszönetet mondott a szíves vendéglátásért és gratulált a szervezéshez. Augusztus végén Debrecenbe várják az Erdésznök Országos Találkozója az ágazatban dolgozó kolléganőket, 2026 nyarán pedig az Egyesület 156. Vándorgyűlésére a kárpát-medencei erdészeket. „Megpróbálunk egy hasonló színvonalú rendezvényt tartani. Szeretettel várjuk a tagtársakat.” – mondta Hidas Tibor, a következő vándorgyűlés házigazdjaként.

Köszönjük az Országos Erdészeti Egyesület vezetésének felkérését a 155. Vándorgyűlés megszervezésére. Többek között felemelő érzés volt együtt énekelni a Sárvár Arénában a magyar és az erdész himnusz a Kárpát-medencei erdésztársadalom több száz tagjával együtt.

Örülünk, hogy ilyen sok egyesületi tagtársunkat vendégül láthattuk, és megmutathattuk Vas vármegye természeti, kulturális, néprajzi és épített értékeit, egyben megismertettük a Szombathelyi Erdészeti Zrt. sok réti tevékenységét. Jó szerencsét! Üdv az erdészeknek!

**OEE Szombathelyi Helyi Csoport,
Szombathelyi Erdészeti Zrt.**

Fotó: Benkő Sándor

Pák Attila, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Helyi Csoport titkára átveszi a Egyesület Vándorzászlaját, Kardos Benedgúztól, a Szombathelyi Helyi Csoport elnökétől

Hidas Tibor vezérigazgató (NYÍRERDŐ Zrt.) invitálja az Egyesület tagságát a jövő évi 156. OEE Vándorgyűlésre

Köszönetnyilvánítás

Az Erdészeti Lapok Szerkesztősége ezúton köszöni meg az OEE 155. Vándorgyűlését bemutató tematikus lapszámrészt tartalmának összeállításában közreműködők segítségét. Köszönet a szakmai felvezető anyagok szerzőinek és a terepi programokat bemutató minden szerzőnek a kéziratok megírásáért, a terepi programokon fényképeket készítő kollégáknak a fáradozásáért, illetve a Szombathelyi Erdészeti Zrt minden érintett munkatársának és az OEE Szombathelyi Helyi Csoport tagjainak az együttműködésért. Külön köszönet illeti Nemes Piroskát, a vas vármegyei állami erdészeti társaság kommunikációs munkatársát, a tartalomszerkesztésben nyújtott szervezési segítségéért.

Nagy László főszerkesztő

Együttműködő és támogató partnereink:

A résztvevők névsora

Ábrahám István, Ács Péter, Ádám Dénes, Ágij László, Ágij Sándor, Aizenpreiszné Dr. Mátyás Gyöngyi Ulla, Alfons Mensdorff-Pouilly, András Zsolt, André Zoltán, Dr. Andréka Tamás, Dr. Andrési Dániel, Andrési Pál, Andrésiné dr. Ambrus Ildikó, Angeli Kornél, Árvai Tamás, Attila Lapat

Babics István, Babiczki József, Badari Tibor, Bagdán Levente, Bagi Adrián, Bagó János, Bajner Attila, Bajtel Gyula, Bak Julianna, Bakay László, Bakó Csaba, Bakondi Donát, Bálint István, Bálint László, Bálint Sándor, Balogh Csaba Győző, Balogh Erik, Balogh Kristóf, Balsay Zsolt, Bánáti László Krisztián, Dr. Bárány Gábor, Baráth Gábor Dániel, Barlai Gábor, Bartha Péter, Barton Zsolt, Bartucz Ferenc, Báthory Péter, Battáné Császár Erika, Baumgartner Zoltán Márk, Bede Zoltán, Bedő József Marcell, Bedőcs Renáta, Beke Kitti Beatrix, Bekőné Polner Katalin, Béli Csongor, Benei Béla, Benei Zsolt, Benéné Székely Csilla, Beniczki János, Benke János, Benko Lóránt, Benko Roland, Bényi Bence, Bernadett Kanta, Bernd Schreiber, Bertalan Miklós, Bertalan Zoltán, Dr. Bidló András, Binder Bálint, Birinyi Mátyás, Bíró Bernát, Bíró Ferenc, Bíró János, Bischof Norbert, Bocz Balázs, Bodoncz László, Bogdán Balázs, Boglári Zoltán, Bognár Bence, Bogsán Áron, Boldóczki Pál, Bolgár Róbert, Borka Róbert, Dr. Borovics Attila, Bors László, Both Hajnalka, Bottos Judit, Braunitzer Richárd, Brecks Sándor, Bross Tamás Vencel, Bugán József, Burián Benedek, Burza János

Cápári Péter Zoltán, Czako Mihály, Czanka Gábor, Czeller Márton, Czémán Imre, Czigány Gábor, Dr. Czímber Kornél, Czirok István, Czvitkovicsné Tóth Tünde

Csabankó Zsolt, Csapó György, Csapó Györgyné, Csejkné Kissimon Mária, Csikos Gábor, Csók Péter, Csóka György, Csóka Péter, Csókáné Hirka Anikó, Csókáné Szabados Ildikó, Csonka János, Csonka Tibor, Csontos Dömötör, Csordás Nagy László, Csordás Nagy Lászlóné, Csordás Roland

Daniel Zorko, Danku István, Dékányiné Molnár Judit, Dénes Veronika, Derján Bence, Derzsi Zoltán, Dobi Balázs, Dobó István, Dobos Ildikó, Dobro-Kecsmár Csaba, Dobronyi Zsolt, Dolnegó

József, Döme Botond Gergely, Domján Sándor, Dósa Ildikó, Dózsa Gábor, Dr. Kovács Ádám, Drevenka Gergely, Dudás Béla, Dudás László Péter

Egresi Miklós, Egyed Árpád, Egyed Ildikó, Elmer Tamás, Erős Szilvia Anna

Prof. Dr. Fábián Attila, Dr. Facskó Ferenc, Fajger-Völgyesi Antónia, Farkas Csaba, Farkas Zsuzsanna, Fazakas Bendegúz, Fazekas József, Fehér Adél, Fehér István, Fehér Kristóf, Fehér Zsuzsanna, Fekete Ádám, Dr. Feldman Zsolt, Félegyházi Luca, Felhoffer Péter, Fellner Zoltán, Fellner-Németh Nikolett, Fenyvesi Csaba, Ferenczi Tamás, Ficzer Mónika, Fillinger Balázs, Fodor Mihály, Folcz Ádám, Földvári Edina, Franciscs Judit, Dr. Frank Norbert, Dr. Führer Ernő, Fülöp Tamás, Fűr Tamás

Gabriel Coizer, Gál László, Gál Sándor, Gál-Tasi Lilla, Galamb Gábor, Galambos István, Gallai Richárd, Gáncs Viktor, Gángó Csaba, Gazdag Izabella, Gerecsér Noémi, Gergál-Gombási Mónika, Gergely Németh, Göbölös Péter, Gombkötő Balázs, Göndöcs Róbert, Górácz László Péter, Grédics László, Grédics Szilárd, Gregán Zoltán, Gróf Jácint Lajos, Gulyás Gábor, Gulyás Péter

Gyenes Károly, Gyergyak Lajos, Gyimóthy Kitti, Gyöngyössy Pál, Györök Lajos, Győry Róbert, Gyüre Kázmérné

Haas Béla Zsigmond, Habodász Krisztián, Haidinger György, Hall Dániel Ferenc, Halmos Zoltán, Hámori András, Haraszi Gyula, Harhai László Zsolt, Dr. Haszonits Győző, Hefler László, Prof. dr. Heil Bálint, Heim Márton, Hidas Tibor, Hirmann Antal, Holczbauer Gábor Sándor, Holik Blanka, Homoki József, Dr. Hornyik Zsuzsanna, Horváth Attila, Horváth Barnabás, Horváth Csaba, Horváth Dénes, Horváth Gábor, Horváth Iván, Horváth Róbert, Horváth Roland, Horváth Roland János, Horváth Szilárd, Horváth Zsuzsanna, Hudák László, Hulják Péter, Hunyadi Szabolcs, Husz Bettina

Iberpaker Gábor, Illés Károly, Ing. Igor Viszlai, Ing. Jan Václavík, Ing. Michal Kraus, Isó Lajos, István Mihók, Iványi Ákos

Jakab István, Jakab Nándor, Jákliné Mihály Bernadett, Jámor László, Dr. Jámor László, Janicsák Lénárd, Jánosi Má-

ria, Jánosi Mátyás, Dr. Jánoska Ferenc, Javos Zoltán, Józsa Tamás, Józwiak Bernard, Juhász Beáta, Juhász Lajos, Juhász Lenke, ifj. Juhász Pál, Juhász Pál, Dr. Jung László

Kaczvinszki Tamás, Kaitz Zoltán, Káldi György, Káli Norbert, Kalina András, Kalina István, Kalla Csaba, Kálmán Eszter Magdolna, Kardos Bendegúz, Kardos Péter Soma, Karnis Roland, Kaszab Fruzsina Anna, Kató Sándor, Katona Aladár, Kaulák Gergő, Kenderes Kata, Keresztes Dávid, Keresztes György, Kertész László, Keszleri József, Kincses Miklós, Király Éva Ilona, Király Géza, Király Kornél, Kis Prumik Ágnes, KIS ROLAND, Kisgyura László József, Kiss Csaba, Kiss Csaba László, Kiss Gábor, Kiss Gáspár Levente, Kiss László, Kiss Péter, Kissné Szabó Gabriella, Kladiwa Tamás, Klotz Márta, Kocsis László, KOCZKA ZOLTÁN, Komjáti Éva, Konczné Hegedűs Éva, Kondora István, Könnnyid Roland, Könnnyid-Nyirádi Ivett, Kopeczky Tamás, Kopriyanacz Viktor, KORBELY GÁBOR, Kore-Molnár Gábor, Koren Bence, KORSÓS DÁNIEL, Kósa Attila, Kósa Péter, Koszta Anna, Kottek Péter, Kovács András, Kovács Bettina, Kovács Ferenc, Kovács Gábor, Kovács Gábor, Kovács Gergő, Kovács János, Kovács József, Kovács László, Kovács Martin, Kovács Márton, Kovács Péter, Kovács Róbert, Kovács Tamás, Kovács Tibor, Kovácsné Mlecsenkov Éva, Kovácsné Szabó Erzsébet, Dr. Kozma Ákos, Kránicz Róbert, Kreiner Roland, Krivánszky Dénes, Krokner József, Kubicza Tamás, Kulcsárné Roth Matthaea, Kun Margit

Laczó Anikó, Lajtos János, Lancsák József, Langó Zoltán, Laták György, Lénártné Orliczki Judit, Prof. Dr. Lett Béla, Linczmayer Veronika, Lógár Petra, Lomniczi Gergely, Dr. Loncsár Krisztina, Ludányi Dávid, Luzsi József, Luzsinszky Tamás

Macsek Lajos, Maczinkó László, Magassy Erik, Magyar Lajos, Majoros Gábor, MAKRA ZSUZSANNA, Marcsisin Tamás, Markó András, Márkus Viktor, Marozsán Zoltán, Marton László, Márton Zoltán-Ernő, Matjaz Vrecl, Mátyás Matuzic, Meditz Andrea, Meinczinger József, Merczel István, Merczelné Puskás Beáta, Mesics Bertalan, Mészáros Erzsébet, Mészáros Péter, Miklós Tamás István, Mikó-Baráth Dezső, Millei Dániel, Mizik András, Mocz András, Moczné Szabó Erika, Mohácsi Attila, Molnár György, Molnár József, Molnár Katalin, Molnár Richárd,

Molnár Tamás, Montskó Sándor, Müller Attila, Muresan György-János, Murvai Mária

Nagy András, Nagy Balázs, Nagy Bálint, Nagy Csaba, Nagy Enikő, Nagy Gábor, Nagy Gergely, Nagy György, Dr. Nagy István, Nagy József, Nagy Lajos, Nagy Lajos, Nagy Sándor, Nagy Szilvia Klára, Nagy-Bozsoky Péter, Prof. dr. Náhlik András, Nánási Zsolt István, Nárai István, Naszladi Géza, Navracsics-Muhr Tímea, Négyesi Károly, Németh András, Németh Bálint Gábor, Németh Márk, Németh Tamás, Nemes Piroska

Nyíró Sándor, Nyul Károly

Ocsovai Zoltán, Olajos Sándor, Dr. Orbán Tibor, Ormos Balázs, Orosz Gyula, Osztafin Tamás

Őrsi Katalin, Ősz Gusztáv, Őszéné Hajdu Katalin

Pacsesz Attila, Pák Attila, Pál Lajos, Palánki Gábor, Pálffy György Dániel, Pálmai Katalin, Pap László, Papp Armand, Papp Dávid, Páris Lajos, Partos Kálmán, Patocskai-Lunk Eszter, Pécsi Sándor, Pécsi Sándor, Dr. Pekár Anita, Peller Csaba, Péntek Péter, Peszlen Roland, Péter Attila, Peter Kolar, Péterné Beke Mária, Dr. Pethő József, Dr. Petréttei Kristóf, Petrik János, Piller Rajmund, Pintér István, Pittlik Károly, Polecsák Zoltán József, Pollák Barnabás, Porcsin Alexandra, Poropatich István, Poropatich Istvánné, Pósan Ferenc, Posta János, Pöszér Alexander, Preisinger Márk, Puskás Zoltán, Putz-Horváth Veronika

Rácz Ferenc, Rácz Miklós, Rada Ferenc, Radvánszki Máté, Rapi Zsolt, Rauch Imre, Reinitz Gábor, Reményfi Zsigmond, Reményfi László, Reményi Szabolcs, Rencsi Gábor, Rencsiné Ágh Márta, Répási Zsolt, Restás Gábor, Ripszám István, Rohonczi Adorján, Romhányi Emese, Rosta Gyula, Rosta Katalin, Rózsai Gábor, Rujzam Antal, Ruzsinszki Péter

Salamon Szabolcs, Dr. Sándor Gyula, Dr. Sárhegyi Zoltán, Sárközy Áron, Dr. Sárvári János, Schiberna Endre, Schmotzer András, Schweighoffer Ottó, Sebestyén János, Dr. Semjén Zsolt, Sereg Róbert, Dr. Seregi János, Seres Ferenc, Dr. Seres Szilvia, Seresné Gyenes Tünde, Simon Attila, Simon Norbert, Simon Péter, Sipos Péter, Sipos Sándor, Siposné Barát Mónika, Sisák Zoltán, Sivák István, Somogyi József, Dr. Somogyi Norbert, Soós István, Spiegel Endre, Spingár Péter, Spisák Imre, Stastný Gyula, Stefan Kovac, Stefcsik Viktória, Stephan Salburg, Stubán Zoltán, Suba Botond, Sulyok Csaba, Sulyok Ferenc, Sütő Péter Pál, Svéda Gergely

Szabó Csilla, Szabó Norbert, Szabó Péter, Szabó Szabolcs, Szabó Szilárd, Szabó Szilárd, Szabó Tamás, Szabó Tibor József, Dr. Szabóné dr. Tamás Mária, Szabóné Ujfalusi Tímea, Szakács Mária, Szakács Sándor, Szalay László, Szani Katinka, Szani Zsolt, Szaniszló Máté, Szarvas Ákos, Szász Bernát Atanáz, Szekán György, Dr. Szekrényes Tamás, Szeles Gábor, Szemán Márk, Szemerszki Richárd, Szemeti Sándor, Szénási Miklós, Szendi Bence, Szent-

kuti Tamás, Szepesi András, Szi Benedek Sándor, Szi-Benedek József, Szijártó Krisztián, Szilágyi András, Szilágyi Annamária, Szita Kristóf, Szőke Tamás, Szöllősi Richárd, Szolnoki Gergely, Szuromi Károly

Takács Tibor, dr. Takács Viktor, Takáts Milán, Tamás Attila, Tapasztó Norbert, Tarjáni Antal, TARJÁNYI LILI, Tarr Alex, Tassy Márk Tamás, Tégl Balázs, Telek Imre, Ternácz Zsolt, Thomas Baschny, Timár József, Timkó-Kovács Kinga, Tölcsér Mária, Tomás Maczala, Torkos Péter, Török Olga, Török Ramóna, Török Tímea, Tóth Attila, Tóth Gábor, Tóth István, Tóth János, Tóth Károly, Tóth Kristóf, Tóth Lajos, Tóth Zoltán, Tóth Zsombor, Túri Szuszsanna

Udvardi Annamária, Ugron Ákos Gábor, Ujj Norbert, Urbán Pál

Vaczurka István, Váradi Csaba, Varga András, Varga Attila, Varga Béla, Varga Csaba, Varga Gábor, Varga István, Varga László, Varga László, Varga Rudolf, Varga Zoltán, Varró János, Vasas Benedek, Vasas Ernő, Vaski László, Vaspőri Lajos, Vassné Papp Viktória, Vastag Nikolett, Velegi Dániel, Vereczkey Márton, Vincze Ferenc, Vissi Géza, Vitman László, Vizi Norbert, Vlado Bratkovic

Winter Katalin, Wisnovszky Károly

Zambó Péter, Zay Adorján, Zay Zsolt, Zdenko Brunec, Zétényi Zoltán, Zimmermann László, Zólyomi László Árpád

Zsirai Péter, Ing. Zsófia Maczala

